

gelicis consecratus non est aqua mendax, *ibid.* 476. Error qui per imperitiam in verbis illis contingit non evacuat integritatem sacramenti, *xxxi*, 408. Vitium precis super affectus precantis, *xxxi*, 408. Baptismus non vitiat perversa Evangelicorum verborum seu ministri seu accipientis intelligentia, *ibid.* 330, 331, 333, 334. Supplet Dei benignitas quod necessitas excludit, *ibid.* 345. Ad integritatem sacramenti nihil interest quae sit fides suscipiens, *ibid.* 297. ut ministri, *ibid.* 299. nihil accipientis, habentis, aut dantis bonitas vel malitia, *ibid.* 383, 386, 406. Baptismus per se ipse considerandus verbis Evangelicis consecratus; non adjuncta perversitate sive accipientium, sive tradentium, *ibid.* 326. Baptismus non meritis dantium aut accipientium constat, sed propria sanctitate, *xxxi*, 479, 481. Baptismus non accipientium malis si non accipiant haereticis, *xxxi*, 431, 432, 433, 439, 435. Concilia duo facta in Africa de questione baptismi, *ibid.* 294. Quaestiones variae de accipientibus aut tradentibus baptismum veraciter aut fallaciter, *ibid.* 433. In questione baptismi non considerandum quis det, habeat aut accipiat, sed quid detur, habeatur, accipitur, *ibid.* 327. Baptismus in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, Christum habet auctorem, non quemlibet, *xxxi*, 35. Baptismus secundum Evangelium datus Christi est, non ministrorum, *xxxi*, 4, 7, 238; *xxxi*, 141, 289. Baptismus Christi sive per iniquum sive per iustum ministratus, nihil aliud est quam baptismus Christi, *xxxi*, 179, 180, 182. Baptismus a sacerlegis datus, est Christi, sicut est Christi nomen quod a sacerlegis dicitur; sed utriusque non prodest, *xxxi*, 14, 17. Baptismus Christi nomen Apostolorum ita ministravit ut auctoritate deesse non possit, *xxxi*, 376, 377. Sicut dicitur aut Evangelium aut ministerium, *xxxi*, 302. Baptismus Christi unde agnoscendus et approbandus, *ibid.* 291. Baptismus discipulorum Christi ante passionem ejus, Christi fuit baptismus, *xxxi*, 283. Ex dubiis in errore pari ac malitia constitutis qui foris baptizati, pejor est quam qui intus, *xxxi*, 334, 335. In zizanitis et in palea verus est baptismus, *xxxi*, 36.

Baptismus communis iustis et iniustis, *xxxi*, 377, 378.

Baptismus talem esse voluit Donatista qualis est ille a quo habetur, vel datur, vel sumitur, *xxxi*, 47. In hoc errore proprio damnantur, *ibid.* Baptismi sacramentum et in sacerlegis per se sanctum est, *ibid.* 142. Sacramenta rite Evangelico celebrata, etiam si a traditoribus habentur, non sunt sacerlega, *xxxi*, 14. Baptismi sanctitas cuiusquam sceleribus pollui non potest, *xxxi*, 294, 331. Baptismus et in perversis est, et nullus perversitate perversus fit, *ibid.* 369, 370, 382, 383, 387, 409, 410, 422, 423. Exemplis ex Veteri Testamento desumptis ostenditur, *ibid.* 422. Baptismus etiam in sacrilego bonus, sicut lex in Judeo malo bona est, *ibid.* 334; *xxxi*, 4. Baptismus verum habere possunt nonnulli, etiam si non habent veram fidem, *ibid.* 18. Baptismus in malis integer est, sed non prodest ad salutem, *xxxi*, 343, 416, 420.

Baptismus cum a malignitate discedit; incipit jam prodesse ad salutem qui prius inerat ad perniciem, *ibid.* 352; *xxxi*, 403. Baptismus quidem habent iniqui quando iniqui sunt, sed non habent salutem cuius baptismus est sacramentum, *xxxi*, 413, 414. Aliud sacramentum, aliud sacramenti effectus et usus, *ibid.* 382. Baptismus sancte dantis conscientia attenditur quae abluat accipientis; falsa Pelianis doctrina, quae refellitur, *xxxi*, 438; *xxxi*, 133, 438, 409, 470, 471, 483, 486, 492, 337, 475. Testimonia a Donatistis allata ad hanc rem non pertinent, *xxxi*, 176. Baptismi ministerium non attendendum ostenditur ex ipsis Donatistis, *xxxi*, 183, 184, et exemplo Christi, *ibid.* 183. Ipsi (idololatri) non a sacerdotibus suis se accipere auctoritate sanctificationem quam putant, sed a diis suis, *xxxi*, 362, 366. Non talis quique redit a baptismo, qualis fuit a quo baptizatus est, *ibid.* 429, 187, 192. Si talis quique redit a baptismo qualis fuit qui baptizavit, Donatista redeunt peccatores, *ibid.* 429, 183. Quotquot ab Optato baptizati sunt, Optati facti sunt, *ibid.* 139, 183. Sempiterni baptizandi denuo forent quam plurimi Donatistarum, quos tamen non pu-

baptizant, *ibid.* 48, 173, 473, 477, 178. Baptismus ab impio lateo recte datus, baptizatum ab impio lateo recte datur, *ibid.* 483. Baptizatus a meliore non ideo melior, nec ab inferiore ideo inferior, *xxxi*, 284, 386. In sacramento baptismus non nominis fidelis et iustissimus operatur, adhibendus, *xxxi*, 387, 389. Baptismi ministerium iustum esse prestat quam iniustum, *xxxi*, 386. Quare, *xxxi*, 483. Quomodo alter Deus per bonos, alter per malos ministros operetur, *xxxi*, 170. Baptismi ministerio cur per aliquid signum excellentioris sanctitatis nolit Christus demonstrari, *xxxi*, 360.

Baptizati innocens si ex innocencia baptizantis expectatur, incommoda sequuntur multa, *xxxi*, 6. Baptizati spes vana et inanis si conscientia baptizatoris attenditur, *xxxi*, 460; *xxxi*, 5. Spem suam ponit in homine qui baptizatoris conscientiam attendit, *xxxi*, 890. Hinc schismata, *xxxi*, 390. In baptizatore non est spes ponenda, *xxxi*, 192, 194, 195, 196. Sive a fidei sive a perido baptismi sacramentum quisque percipiat, spes ei omnis in Christo sit, *xxxi*, 462, 463; *xxxi*, 5. Baptizati sui Christiani caput et origo solus Christus, *xxxi*, 388, 391, 416, 481. Hoc vi veritatis oppressus concessit tandem Pelilianus, *xxxi*, 372. Baptizator non sequendus, *xxxi*, 150. Nec in nomine epus baptizatur, *xxxi*, 153.

Baptizata duo dicunt qui aliud habere iustos existant, aliud iniquos, *xxxi*, 37. Baptismus et esse potest in perversis, et ab eis etiam manifestis dari, *xxxi*, 451; *xxxi*, 47. Baptismus amitti discedendo ab Ecclesia dogma Donatistarum, *xxxi*, 388. Refellitur ex modo quo Maximianista recipiuntur, *xxxi*, 182, 183, 528, 534. Baptismus orbem terrarum quibus rationibus exsufflat Donatista, idem exsufflat et suam, *xxxi*, 57. Baptismus non amittitur discedendo ab Ecclesia, *xxxi*, 236, 236, 374, 443, 443; *xxxi*, 7, 66. Ex ipsomet Donatistarum consensu, *xxxi*, 237. Nec in apostatis baptismi character deletur, *xxxi*, 176, 179. In errante et deserente mille crimen est desertoris, character autem non est desertoris sed imperatoris, *xxxi*, 157. Baptismus non amittitur discedendo ab unitate,

incipit prodere redeundum, xxxi, 392, 398, 399, 436. Baptismus verum nec in toto orbe terrarum, nec in graduore parte Donati, sed apud se tantum remansisse, quolibet minutissima pars Donati asserit, xxxi, 243.

Baptismus recipiendi fides necessaria, xxvii, 66. Ordo curationalis erga baptizandos tenendus, xxv, 81. Baptizandis symbolum tradatur, reddendumque repositur, xxvi, 59. Absentia, jejuniu, exorcismi et continentia, preparationes necessarie ad baptismum, xxvi, 50. Parvuli ipsi exsufflantur et exorcizantur, xxvii, 26. Baptizandi quid cavere, quid amare, pro quibus debeant orare, xxvii, 149. Error quorundam, omnes extra disserim, etiam adulteros notos et pertinaces admittendos ad baptismum, xxvi, 43. Refutatur, xxvi, 50. Prohiberi pertinaces malos a baptismum non novum, xxvi, 78. Prohibebantur pertinaces, adulteri et metretices, xxxviii, 290; xxvi, 397. Catechumenis in ultimo vitae ad dandus baptismus non petentibus nec respondere valebitis, diverse sententia, xxvi, 396. Dandum sentit Augustinus in casu proposito etiam adulterina conjugia retinentibus, xvi, 371. Morum doctrinam censentes nonnisi post baptismum esse tradendam, xxvi, 44. Refelluntur, xxvi, 50. A Petro non sola fides, sed et poenitentia baptizandis indicta, xxvi, 54, et ea non solius infidelitatis poenitentia, sed vite veteris mutanda in novam, *ibid.* Praecepta duo de dilectione Dei et proximi a nonnullis male referri, alterum ad baptizandos, alterum ad baptizatos, xxvi, 58. Baptismus sine mandatorum observatione sufficere ad vitam, male quidam putabant, xxvi, 62. Pœna transitoria baptizatis acclerare viventibus non promittenda, xxvi, 80. Baptismo nisi vite respondens non obtinebitur regnum eorum, xxvi, 91. Baptismus qui desiderat, vitam novam concupiscit, xxvii, 423. Contraria videntur de veritate baptismi extra Ecclesiam dari; conciliantur, xxvi, 244. Baptismus etiam in haereticis agnoscendus, xxxviii, 59. Baptizare possunt thurificatores, traditores, persecutores, xxxii, 477. Baptismus

habent qui, quamvis fallaciter accipiunt, in Ecclesia accipiunt, aut ubi putatur esse Ecclesia ab eis a quibus accipiunt, xxxi, 454. Baptismi duo non sunt qui habentis possunt baptizare, xxxi, 435. Baptizandi potestatem non habent mali si non habent haereticis, xxxi, 316, 320, 410, 411, 413, 414, 420, 422, 434, 435, 444, 456. Baptismus nomine Patris et Filii et Spiritus sancti consecratus apud haereticos datus, Christi est et Ecclesiae, non ipsorum, xxxi, 256, 287, 295, 304, 338, 418, 436. Sicut et ordinatio non est haereticorum, sed Christi, xxxviii, 157. Sola Ecclesia Catholica per hoc quod suum habet in communionibus separatis, generat filios spiritales, xxxi, 248, 256, 292, 303. Baptismus Evangelica regula datus etiam ab haeretico de Trinitatis unitate disseniente integer est, xxxvii, 6. Baptismus ab haereticis datus, bonus sicut et a malis, xxi, 370. Baptismus Christi violari non potest haereticorum perversitate, cum apud eos datur et sumitur, xxxi, 343, 350, 351, 352. Baptismus malorum non valet, si non valet haereticorum, xxxi, 375, 391, 392, 393, 398, 400, 401, 402, 403, 404, 405.

Baptismus ab haereticis et schismaticis dari posse in concilio Niceno definitum est, xxxi, 177. Utrum baptismus extra Ecclesiam posset conferri ante concilii plenarii definitionem inter magis viros salva pace controvertatur, xxxi, 244, 260. Quidquid de baptismo haereticorum Cypriani eiusque collegae in concilio Carthaginiensi dixerunt, de baptismo iniquorum dici potest, xxxi, 419. Quae ex Cypriani epistola ad Irenaeum probare videntur baptismum Christi non posse ab haereticis conferri refelluntur: Donatistae jam non permituntur ignorare quid valeat baptizatus extra Ecclesiam acceptus, xxxi, 242. Catholicos inter et Donatistas cardinales nulla jam de baptismi Donatistae extra Ecclesiam collati controversia est, xxxi, 243. Baptismus in schismate datus approbatur a Donatistis, xxxvii, 39. Per Maximianistas finita est, xxxii, 466. Baptismus Trinitatis non habere Catholicos contendeat Petilianus, id ipsum de Donatistis probat Augustinus,

xxxii, 46, 47. Baptismus etsi sit apud Donatistas, non sequitur tamen illic accipiendum esse, xxxii, 322, 326, 333, 336, 466. Baptizari in schismate qui eligit baptismum alienum non recte ibi datur, perversus et iniquus est, xxxi, 238, 239, 240, 241, 242. Certa incertis praependenda cum agitur ubi baptismus recte accipiatur, xxxi, 241.

Baptismus non licet iterari, xxxi, 174, 177, 178. Rebaptizatio grande scelus, xxxviii, 126. Haereticorum sectatores et conditores, in Catholica baptizati si redeant non rebaptizantur, xxxi, 422. Sicut in Iudeis cum Christiani sunt non bona Dei destruenda sed mala ipsorum; ita et in schismaticis vel haereticis cum Catholicis sunt, non sacramentum sed schisma aut haeresis rescindenda, xxxii, 3. Baptismus impie rescinditur propter traditionis crimen aut ignotum aut non probatum, xxxii, 412. Si iniqui non rebaptizantur, nec haereticis rebaptizandi xxxi, 413. Rebaptizandum non est post haereticos, si non baptizati post ebrios, luxuriosos, etc., xxxii, 286. Baptisma ab haereticis aut a malis datum non repetendum ostenditur libro iiii et iv de bapt. Baptisma non iterandum in illo qui male credidit, xxxii, 184, 185. Baptizatos fors Ecclesia suscipit, xxxi, 368. Baptismus non iterandi consuetudo non recipitur, xxxi, 428. Baptizatos in haeresi vel schismate non rebaptizandi consuetudo Ecclesiae, xxxi, 417, 418; xxxii, 373. Ante Cyprianum, xxxi, 291, 292. Rebaptizare haereticos (et voluit Cyprianus) tunc fuit humani erroris rebaptizare post Catholicos (quod adhuc Donatistae fatentur) semper est diabolice presumptionis, xxxvii, 22. Baptizatos extra Ecclesiam denuo non baptizandos censuit universa Catholica ante quam esset pars Donati, xxvii, 331. Consuetudo de haeresi ad Ecclesiam venientes sine baptismum admittendi unum ex duobus arguit, uti alios tunc Ecclesiam, aut non esse aliena etiam nota peccata, xxxii, 347. Baptismus ab haereticis datum non iterandi consuetudo Ecclesiae ex Apostolica traditione veniens, xxxi, 276, 277, 278, 318, 319, 373, 376. Haec quae cepit corrigere vel potius corrumpere

Agrippinus praedecessor Cypriani, xxxii, 277. Ex Agrippini auctoritate non baptizandis, xxxi, 318, 319. Ab haereticis venientem demum baptizatum in Scripturis canonicis probare non possunt Donatistae, xxxi, 331.

In Scripturis nec schismatici inveniunt haereticos ad Catholicam venientes demum baptizatos, nec Catholicos haereticis baptizatum quoniam in haeresi accepterant fuisse susceptos, xxxviii, 18. Baptismus iterandum esse non sequitur ex eo quod post Moysen aut Joannem Apostoli baptizarunt, xxxii, 390, 486; xxxviii, 10, 20. Cur post baptismum Joannis baptizavit Paulus, xxxii, 355, 358. Et post baptismum ab haereticis aut malis daturum, xxxii, *ibid.* 359, 362. Testimonia Evangelica ad struendum baptismi iterationem solvantur aut explicantur, xxxviii, 13, 14. De baptismum post haereticos iterando nec ne, nihil praecipitur Apostoli, xxxii, 373. Baptismus non iterandum quomodo ex Apostolis habentis, xxxviii, 19. Baptismus non iterandi consuetudo jam plenario concilio firmata est, xxxi, 316, 318, 323, 372, 373, 382, 385, 397, 417, 425, 438, 441. Haereticos non rebaptizandos Ecclesiae Deus revelavit, xxxi, 419. Ex haeresi venientes non rebaptizandos in ipsi Donatistae sentiunt, xxxvii, 240. Baptizatos a schismaticis suis recipiebant Donatistae, xxxi, 466, 469. Baptismus in parte Caeciliani collatus, optimus ostenditur contra Donatistas, xxxii, 173. Aut post Primum baptizare debent Donatistae, aut non debent post Caecilianum, xxxii, 418. Si in unitate partis Donati baptizatos in schismate nemo rebaptizavit pro unitate Christi lex vera et plenaria illius haereditatis decreta agnosci, xxxvii, 403. Baptismi iterationem ocula nescio qua inspiratione Dei, homines detestantur, xxxi, 428, 353. etiam ipsi haereticis, *ibid.* Baptismi iterationem perversam esse, ex ipso Crescencio Donatiano ostenditur, xxxii, 338 et seq. Rebaptizare non debent neque haereticis neque Catholicis, sed ex diversa causa, xxxi, 295. Baptismus cur non iteratur a Catholicis, xxxvii, 448. De his qui de haeresi in Ecclesiam sine baptismum admissi sunt quid senserit Cyprianus,

xxxii, 373, 376. Hæretici qui ideo vellet ad Ecclesiam venire, quia baptismum non habere putarent, quomodo credendi, xxxi, 352. Utrum periculosius sit non baptizari quam rebaptizari, xxxi, 397.

Baptismus ab hæreticis aut malis datus integer est, xxxi, 398, 456. Sed non prodest ad salutem, xxxi, 238, 293, 336, 443, 444, 448, 474; xxxii, 286, 287; xxxiii, 263. Nec recte datur, xxxi, 238, 240. Baptismus legitimus possident hæretici et perversi, sed non legitime, xxxi, 355, 364. Legitime habent eum ad unitatem Catholicam aut ad vitam tanto sacramento dignam convertuntur, *ibid.* 254. Baptizati extra Ecclesiam an ad veniam pertinent, xxxi, 288, 296. Baptismus habere possunt hæretici et mali, sed non habent remissionem peccatorum, xxxi, 229, 430, 431, 437, 446, 456. Baptismus tanto magis valet ad exitum separato, quanto magis potest ad salutem separatim conjuncto, xxxi, 387. Baptismus extra Ecclesiam datus non prodest ad remissionem peccatorum, nisi eum quis unitati reconciliatus fuerit, xxxi, 252, 256, 387. Baptismo etiam in schismate dato dimittuntur peccata, replicatur tamen propter perseverantiam in schismate, xxxi, 255, 429, 430. Baptismus rebaptizari, xxxi, 256. Baptismus ad irrevocabilem peccatorum remissionem non valet extra Ecclesiam, xxxi, 296, 299, 301, 303. Baptismus Ecclesie potest esse extra Ecclesiam, numquam autem hec vitam nominis intra ad sacramenti celebrationem hæretici perceperunt, vitam tamen æternam nisi per unitatem sacramentum non consequuntur, xxxi, 416. Baptismus extra Ecclesiam datus non valet ad salutem, nisi veniat ad unitatem, xxxi, 311, 312. Baptizati sunt sicut opus divini consistit intra Arcam salutaris, extra Arcam vero mortiferi, xxxi, 420. Baptismus tunc incipit proficere, cum ad Ecclesiam transit, xxxi, 191, 236, 245, 367. Baptizatis in schismate quid proutur eum ad unitatem velent, xxxi, 182; xxxiii, 487. Baptismus a malis acceptus a peccatorum remissionem operatur, xxxi,

328, 330. Baptismus dare possunt hæretici et perversi, peccatorum remissionem dare non possunt, xxxi, 372. Uide per malos ministros intra Ecclesiam datus peccata dimittit, xxxi, 302. Sacramentum interdum danti nocet, accipienti prodest, xxxii, 58, 369. Baptismus habere et dare possunt boni et mali, boni utiliter, mali perniciosè, xxxi, 385, 386. Baptismus quomodo utiliter accipiunt et fraudant, quomodo inutiliter, *ibid.* 432. Baptismus qui dant charitatem unitatis non habentes ad perniciem suam dant, *ibid.* 175, 177. Fidelem inter perditumque plurimum distat, non ad sacramentum si uterque dat aut habet, sed ad meritum, etc., xxxii, 481, 484, 485.

Baptismus dare possunt et boni et mali; abluere autem conscientiam nominis Christi, xxxii, 239. Baptismi minister non justificat, sed Christus, xxxi, 463, 469; xxxii, 6. Baptismi sacramentum corporaliter opere ministrorum adhibetur, sed per hoc Deus hominis consecrationem spiritualiter operatur, xxxi, 343. Homini in baptismate conservatio unica Christi est, xxxii, 4. Qui ab hæreticis aut iniquis baptizatur si non falso corde convertitur, a Christo baptizatur, xxxi, 416. Christus baptizat non visibili ministerio, sed occulta gratia, xxxii, 194, 205. Non aqua visibilis sufficit ad mandandum, requiritur præterea fons ille signatus qui nemo communicat alienis, *ibid.* 350.

Baptismus non omnibus prodest, xxxii, 326. Baptismo vero Christi potest homo baptizari, et tamen non fieri in eo remissio peccatorum, xxxi, 250, 252. Baptismus Christi quisquis habet, non propter hoc peccatorum remissione securus esse debet, *ibid.* 414, 418. In baptismo Christum induunt usque ad sacramenti perceptionem et boni et mali, usque ad vite sanctificationem soli boni, *ibid.* 375. Baptizati ubiquecum et quomodocumque gratiam baptismi non consequuntur, quomodo intelligendum, *ibid.* 333. Baptismus habere eos qui ubiquecum et a quibuscumque illum verbis Evangelicis consecratur, sine simulatione et cum aliqua fide accipiunt, sed sine charitate non proficere, Augustini sententia, *ibid.* 454. Sacra-

mentia, scientia, prophetia, fides magis quidem sunt, quamvis nihil ille sit qui sine charitate habeat, xxxiii, 13. Baptismo eodem et boni Catholici salvi fiunt, et mali Catholici vel hæretici perirent, xxxi, 381. Qui factus ad baptismum accedit, accipit remissionem peccatorum, *ibid.* 252. Baptismus Christi nisi percipere, qui bona fide accedit ad Christum, xxxii, 206. Baptismus quomam vivificat vel non, xxxi, 367, 368. Baptizandus interrogabatur utrum ad Deum converteretur et in illum crederet, xxxii, 153, et an seculo renunciet, xxxi, 370. Cur pro eo qui respondere potest non debet alius respondere, *ibid.* 345. Baptismus qui recipiunt, et sæculo verbis et non factis renuntiant, verum habent baptismum, sed non vivificantur, *ibid.* 367. Ab hæreticis datus aut a malis, nec ipsius prodest nec accipientibus nisi multo, *ibid.* 314, 315. Ex baptismo et conversione cordis salus completur, unum tamen sine altero esse potest, *ibid.* 346. Baptismus sine iustitia non perducit ad regnum, nec vicissim, xxxii, 286.

Baptismus parvulorum, xxxi, 343, 344. Quid valet, *ibid.* 343, 346. Sacramenti baptismi vis, *ibid.* 329. Baptismus sanguinis. Quomam baptizatur sanguine suo, xxxii, 31. Baptismi vicem implet martyrium et in articulo necessitatis vere conversio, xxxi, 342. Baptismus quid in Cornelio valuit, *ibid.* 344. Baptismus nuncius et joculariter administratus, an ratum habendus, *ibid.* 455. Baptismus dandi jus in ordinatione habetur, *ibid.* 175. Laicus in necessitate baptizat, *ibid.* Baptismus sine ulla necessitate a laico datus, non potest dici non datus, sed illicitus datus, *ibid.* 476. Exemplis declaratur, *ibid.* Si quisquis inter homines fuerit, jus sibi baptismatis non debet usurpare, nemo est qui audeat baptizare, xxxii, 367. Baptismus in extrema necessitate etiam ab hæretico vel schismatico accipi potest, xxxi, 237, 287, 453. Baptizati non debent ab his qui nunquam Christiani fuerunt, *ibid.* 177, 453. Baptizatorum octavo die quid celebratur, xxxii, 33. Baptismus per so-

lennitates paschales, xxxi, 353. Baptismus sum habebat idololatriæ, *ibid.* 464.

Baptismus in nomine sanctæ Trinitatis datus, xxx, 373. Homo spiritalis judicare potest de solemnitate sacramentorum sive baptismi, sive mysterii in quo ille piscis (id est Christus) exhibetur, xxx, 393. Fidei profusus de loco eminentiori coram fidelibus memoriter fieri Romæ consueverat a baptizandis, xxx, 174. In fide offerendum et Ecclesie baptizandi prodest parvulis, xxxii, 386. Tris exiguntur sub Pascha, jejuniis, misericordia et baptismis, xxxii, 434. Baptisma non differendum, *ibid.* 143. Baptismi materia in comparationem adducitur et fusius explicatur, *ibid.* 199.

Baptismi effectus est ut reatus peccatorum præteritorum solvantur in omnibus; et in grandibus, etiam sanctorum voluntas et preparatur a Domino spiritu fidei et charitatis, xli, 468. Sine eo non intratur in regnum celorum, xvi, 388. Augustini animæ necies baptizatus, mirum in modum animo multatus est, xxx, 69. Post baptismum major est delectationem reatus, xxx, 16.

Baptismus. Ejus institutio, xxxviii, 434. Generatio ex Adam uo delecto obligat, regeneratione ex Christo tamen illud quod quæditur postea ex iniquis operibus humane conversationis accedit, 80viii, xl, 76, 292 et seq. Parvulus propter salutem baptizandus negat Pelagiani, xl, 393, 396. Eo quod nullum ex Adam contagium damnationis attraherit, xi, 412. Addebatur æterna vite præmissi sine baptismatis gratia posse donari, xi, 433. Parvulorum baptismus non superfluous, quia peccato originali obligantur, xi, 250. Nec liberari possunt nisi baptismate Christi, xi, 258. Per illum commendate Ecclesie charitate a damnatione liberantur ante usum rationis morientes, xxxix, 243. De potestate tenentur eruantur, xli, 229. Quia parvulum etiam non fides illa que in credendum voluntate consistit tamen fidei sacramentum fidelem facit, xxxix, 243. Infantes ab aliis quam a parentibus offerri possunt ad baptismum, xxxix, 240. Ilisque prodest,

offerentium voluntas per societatem unius quædamque spiritus ex quo regeneratio, xxxix, 236. Quin non tam offeruntur ad baptismum a gestantibus quam ab universa societate fidelium, xxxix, 239. Unde nec offerentium prava intentio impedire potest virtutum sacramenti, *ibid.* Ab offerentibus baptismum ad baptismum citra mendacium respondetur ipsam fidem habere propter fidei sacramentum, et convertere se ad Deum propter conversionis sacramentum, xxxix, 243. Cum homo ad usum rationis venit, sacramentum baptismi non repetit sed intelligit, æquæ veritati consensu voluntate accipitur, *ibid.* Nec imputatur parvulis ad culpam quod reluctantes baptismum recipiant, xi, 523.

Baptismus non confertur aut denegatur parvulis ob precedencia bona vel mala demerita aut parentum aut ipsorum parvulorum, neque ex provisione honorum vel malorum operum, xli, 67, 68. Parvuli ante vel post susceptum baptismum an resurgant, xli, 240. Judas et cæteri Apostoli ante passionem Domini baptizatos fuisse probatur, xxxviii, 451, 452. Cæterus Petrus negavit Dominum, nondum fuerant Apostoli baptizati, non tamen aqua sed Spiritu sancto, xli, 413. Paulus baptizavit post Joannem baptismum Christi, xxxix, 208, 209. Ante baptismum exorcisantur et exsufflantur infantes, xli, 75. Circumcisio vice baptismi olim fuit, xi, 530, 531. Baptismi sacramentum Christus in Ecclesia pro circumcisione dedit, xli, 413, 414. Sicut circumcisioem abstulit Domini primus adventus, sic baptismum auferet secundus adventus, xxxvii, 312. Perfecta mundatio non in Joannis sed in Domini baptismo est, *ibid.* 451, 452. Baptismus eorum deservit Apostoli et alii post Christum, non erat eorum, sed Christi, xxxix, 208, 209, et ideo post illos quamvis heretici et perversi non baptizatur, *ibid.* 210. Baptismus ergo apud hereticos collatus valet, *ibid.* 240. nec est iterandum, *ibid.* quia verus est baptismus, quamvis extra Ecclesiam nihil proxi, *ibid.* 219, 230. Dicantur Donatistæ verum esse baptismum, nisi ab homine justo datur, *ibid.*

154. Justificari eum quem ipsi baptizaverant, xi, 469. *Vide* DONATISTÆ. Necessè non est ut rebaptizentur Donatistæ qui ad Ecclesiam Catholicam transeunt, xxxix, 207. Ubique conferatur baptismus, venerandus est, *ibid.* 132. Nec tanto melius baptizatur quisque, quanto a meliore fuerit baptizatus, *ibid.* 209. cum virtus baptismi non ex meritis ministri pendeat, *ibid.* 306, 307. nec minister, sed ipse sit Christus qui baptizatur, *ibid.* 154, 155. Imo propter pacem Ecclesie non putat Cyprianus eos ab Ecclesia numeribus separandos, qui extra eam baptizati sunt, 201. Octava in Alhis, xxxviii, 376. Apostolos a Christo baptizatos magis credibile est, xli, 414, 415. Ante baptismum penitentia agenda de suis peccatis prioribus, quæ tamen non est utilis nisi etiam baptizatur, *ibid.* 416. sicut et post baptismum si post illum peccaverit, *ibid.* Nolentium negare Christum passio pro baptismis deputatur, *ibid.*

Baptismus, v, 14. Baptismi sacramentum, dies sabbati, *ibid.* 271. Necessarium est infantibus usu rationis crebentibus, *ibid.* 494. Consuetudo Ecclesie in baptizandis parvulis, traditio Apostolica, *ibid.* 508. Per baptismum etiam in infantibus ætate originalis peccati solvitur, *ibid.* 271. Baptismus non prodest, si desit fides, vi, 460. Fides aliena prodest infantibus, v, 271. Baptismus prodest infantibus, quorum pietatem futuram si diu visissent, Deus prævidit, an dici possit, *ibid.* 496, 497. Hoc referendi gratia conscriptum est ab Augustino, *ibid.* Variæ responsiones iuxta varias de animæ origine sententias, *ibid.* Quid dicendum de infante per incuriam parentum sine baptismis decedente, *ibid.* Necessè est ut baptizatur infans vivus, *ibid.* 495. Qui sacramento baptismi recte abluatur, spiritaliter et in carne et in anima mundatur, vi, 460. Juvenis carnalem concupiscentiam non donabit nisi adjunctis sacramentis baptismi, v, 494. Baptismus Christi significabat aqua aspersionis, vi, 458, 459.

Baptismus in parvulis sufficit, ne post mortem obisit quod carnalis generatio cum morte contraxit, iv, 190. In eo omnia peccata dimittuntur, xi, 47. Tunc

tempus est cavendi omnia futura peccata, cum omnia sunt deleta præterita, iv, 47. Baptismus non eis eximit peccata hujus vite, iv, 188. Ad baptismum curebantur Catechumeni in periculis, iv, 93. In baptismo agri multi sanati, *ibid.* 247. Baptismus Trinitatis, xx, 405; xli, 248. Baptismus Christi, xix, 487; xx, 318. A Joannis baptismo discernendus, xx, 92. Baptismus Christi morte consecratur, xxi, 337, 455. In transitu maris Rubri figuratus, xvii, 175; xxi, 319, 326; xviii, 385. Omnia peccata delet, xvii, 200; xviii, 196; xx, 418; xxi, 296, 453. Relinquit in baptizatis concupiscentie malum sine reatu, xviii, 197; xix, 129, 130, 277; xxi, 296. Abolito peccatorum in baptismo figurata per Ægyptiorum submersionem in mari Rubro, xvii, 175; xx, 418; xxi, 326, 337. Gratia baptizatis collata, xi, 167. Ad baptismum exhortatio, xix, 134; xxi, 326. Cur quadragesimalia jejuniis ante ejus celebrationem, xx, 93. Omni die dari potest, xx, 92.

Baptismus communis bonis et malis, xviii, 479. communis hereticis, xxi, 400. Ab ipis ministratis non repetitur, xviii, 315; xix, 237. Non ex ministrorum meritis, sed ex Dei gratia mundatur, xviii, 546.

Baptisma Christi nonnisi in sua communiõne Donatus assererat esse, xli, 492.

Baptismus parvulorum et commio, xix, 481. Regula antiqua fidei, baptizate parvulis, xix, 483. Parvulis baptismus Christi necessarius, xix, 7. Baptizandos parvulos Pelagiani concedunt, non propter vitam æternam, sed propter regnum celorum, xx, 573. Sententia Domnica excludens non baptizatos a regno Dei, fatentibus Pelagianis, xx, 579. In questione de parvulis cur alius baptizetur, alius non baptizetur, confingendum ad auctoritatem divinam, xxi, 578. Infantibus baptizatis prodest Christus, xx, 589. Ipsi ad remissionem originalis peccati prodest fides eorum a quibus offeruntur, xxi, 296. Fides recta sit respondentium pro ipsis in baptismo, xxi, 482. *Vide* PARVULI.

Baptismus quotidianus, xxi, 119.

Baptismus diluvio et Israelitarum per

naum Rubrum transitu figuratus, xxv, 326; xxvii, 454. et ambulatione Christi super aquas, xxvii, 453. Baptismatis mysterium insinuat virio libri Genesis, xxxviii, 194. Aquas virtus per consecrationem verbi, xxxvi, 153. Baptismus in corpore crucifixi dari non poterat, xxxviii, 68.

Baptisma unum, xxvii, 180. Omnibus necessarium, xxi, 26. A damnatione Adæ nemo liberatus, nisi in Christo redatus, xxvi, 130. Baptismus mortis ac resurrectionis Christi similitudo in parvulis ut in majoribus, xxvii, 140.

Baptismus datur, ut et moriamur, et reviviscamus, xxvi, 126. In baptismo nullus non moritur peccato, *ibid.* Baptismus peccata abolet universa, xxvi, 139, 175; xxvii, 87. Baptismus remittit culpam, non languorem quem culpa meruit, xxvi, 227. De fonte Christi concessa in sanguine tota pulchra ascendit anima, xxvii, 443. Baptizati corpe restauratum est ad statum primi hominis ante peccatum, xxvii, 153. Baptizatus signatus est regno characterè, xxvii, 152. Unusquisque, xxvii, 153. Sacramento regenerationis inlatus moriens ante usum rationis non perit, xlii, 175. An baptizati peccatos extitit sint de gehenna, xxxviii, 218, 228. An qui baptizati sunt a Discipulis Christi ante mortem ipsius, acceperint Spiritum sanctum, xxxviii, 67.

Baptismus sic habent heretici, quomodo deserat characterem, xxvii, 65. Unde danteur, non unde corentur, *ibid.* Eis redeuntibus non mutatur, *ibid.*

Baptismus Donatistæ nisi ipsi deleverint, inane esse volunt, xxvi, 203. Baptismus, sacramentum salvitatis, sacramentum magnum, divinum, sanctum, ineffabile, xvi, 510. Significatur per mare Rubrum, xv, 301. Post baptismum homo mundus est totus, xvii, 402, 404. Baptismus a nobis repellit exterminatorem, si cor nostrum recipiat Salvatorem, *ibid.* 49. Sine charitate nihil prodest, xxi, 474.

Baptismus necessarius est perfecte viventibus, xv, 103. Impugnantur qui locum constituent, ubi manent beati innocentes, qui sine baptismo ex hac vita emigraverunt, xvi, 140.

Baptismus non pendet a bonitate vel malitia ministri, xv, 437. Minister malus, carnalis lapidatus, *ibid.* Baptismi sanctitas non impar, propter impares ministros, *ibid.* 468. In questione de baptismo, erraverunt multi in Ecclesia, *ibid.* 484. Baptismus non potest repeti, xv, 73, 84.

Baptizabat Jesus et non baptizabat, quomodo, xv, 130, 131. Aliud est baptizare per potestatem, aliud baptizare per ministerium, xv, 448, 449. Baptizandi potestas in hominem transit a Domino, ministerium transit in omnes sive bonos sive malos, *ibid.* 452, 467; xv, 5. Baptizati ab hominibus sua queruntibus et mundum diligentibus quasi ancillae filii, xv, 86. Qui per baptismum nascitur de Ecclesia Catholica, tanquam de Sara nascitur, qui nascitur de haresi, tanquam de ancilla, sed ex semine Abraham, *ibid.* 73.

Baptizari. Verbum hoc ex Graeco Latina consuetudo sine habet, ut non solet alibi nisi in sacramento regenerationis intelligi, xxxv, 402.

Baptismus propter quod institutus, xxxv, 281, 282. Instituta est secunda nativitas, qua prima est damnata, xxxv, 434. Circumcisio figura fuit baptismatis, *ibid.* 395. Baptismus circumcisionem spiritalem exprimit, xxxv, 179. Baptismus ipsum nihil aliud quam salutem vocat Christiani Punicus, xxxv, 296. Baptismus ad dispensationem Christi, quae per ejus humilitatem facta est, pertinet, *ibid.* 301. Baptismus cum tantopere extollit Pelagianus, xxxv, 58. De baptismo parvulorum, dogmata Pelagianorum et paradoxa, *ibid.* 189, 192. Cur secundum Julianum parvuli baptizantur, xxxv, 198. Baptismus ad quid parvulis necessarius credebant Pelagiani, xxxv, 436; xxxv, 314. et omnibus aetatibus, xxxv, 38, 43. Baptisma isdem sacramenti verbis in infantibus, quibus in majoribus, celebrandum esse dicit Pelagius, xxxv, 106. Baptismi necessitas, xxxv, 394, 406. Baptismus necessitatem assertit Innocentius papa, xxxv, 446, 447. Baptizandos parvulos auctoritas Ecclesiae, proinde dubio per Dominum et Apostolos tradita, retinet, xxxv, 301. Sollicitus esse oportet, ut baptizentur

infantes, *ibid.* 409. Baptizatorum filii cur baptizentur, *ibid.* 374, 375. Non superfluo baptizantur, xxxv, 401, 402, 409. Baptizantur etiam filii fidelem et baptizatorum, *ibid.* 370; xxxv, 369, 416. Regenerari oportet habet, quibus carnaliter generatur, xxxv, 285. Nemo in suo parente renasci potest non natus, *ibid.* 374. Nec pater non regeneratus obest filio regenerato, ad capessendam vitam aeternam, nec pater regeneratus prodest ad hoc filio non regenerato; nec vicissim, etc., xxxv, 43.

Baptismus necessarius parvulis ob peccatum originale, non ob personale, xxxv, 285. Baptizantur parvuli non tantum ut justi sint, sed ut originalis in eis ageritudo sanetur, *ibid.* 287. Massilicenses dubitasse videtur parvulos erui de potestate tenebrarum per baptismum, xxxv, 130. Erude homines qui non regenerantur sunt sub diabolo, xxxv, 198, 199. De diaboli potestate eruntur qui lavacro regenerationis abluantur, xxxv, 212. et diabolo renuntiant, *ibid.* Baptizari parvuli debent, ut a diaboli potestate et a peccato liberentur, xxxv, 313. Homo ante baptismum sub diabolo est, tunc tamen ipsi Dei potestati subtrahitur, xxxv, 434. In baptismo exorcismus et exsufflatio, xxxv, 97, 103. et renuntiatio Satanae in baptizandis caeremoniis, xxxv, 186. Cur baptizandis exsuffletur atque exorcisetur Ecclesia, xxxv, 307, 315, 217, 220.

Baptismus qui traditur in remissionem peccatorum falsus est in his qui nullum habent omnino peccatum, xxxv, 83. Parvulus propter regnum caelorum tantummodo accipiendum baptizandus contendit Pelagius, xxxv, 164. Baptismus parvulis necessarius voluit Pelagiani ad regnum caelorum tantum obtinendum, non vero ad salutem consequendam, xxxv, 310. Infantes est non baptizentur, habere vitam aeternam, dogma est Caesarii, xxxv, 67. Parvuli non baptizati tribuntur Pelagianis salutem et vitam aeternam; sed eos a regno caelorum facit damnatos, xxxv, 289. Parvuli non baptizati regnum caelorum pronittere non auct sunt Pelagiani, xxxv, 294, 350. Parvulus sine baptismo mortuus posse pervenire ad regnum coe-

lorum, error Vincentii, xxxv, 292, 293, 294. Non baptizatus mortuus videtur peccatorum pronitteri Vincentius et paradisi a regno caelorum separatum, *ibid.* 331, 332, 333, 359, 362. Ino post resurrectionem, ipsum regnum caelorum, *ibid.* De parvulis ante baptismum decedentibus scriptum esse: Baptizatus est ne malitia miter illius intellectum, etc., *ibid.* 335. Non tantum ad regnum caelorum obtinendum, sed et in peccati remissionem baptismo opo habent parvuli, et ut salutem aeternam consequantur, xxxv, 286. Sine baptismo nec regnum caelorum, nec praeter illud salus ut vita potest obtineri, *ibid.* 298, 297. Praeter Christi societatem nemo salutem vitamque aeternam consequi potest, xxxv, 404. Sine baptismo parvuli non possunt habere vitam in saeculis, xxxv, 47. Mansiones extra regnum caelorum assignare non baptizatis, error Victorii, xxxv, 356. Locis secundae felicitatis parvulis non baptizatis a Pelagianis, xxxv, 297. Non baptizatus parvulus medius locus inter regnum caelorum et damnationem non est promittendus, xxxv, 294. Promittitur Pelagianis, *ibid.* et ob id a conciliis et sede Apostolica damnati, *ibid.* 334. Parvuli non baptizati manent in tenebris, xxxv, 298, 299. Parvuli non baptizati damnantur, *ibid.* 392, 393. In damnatione erunt cum diabolo, *ibid.* 316, 393. In infirmita tamen omnibus damnatione erunt, *ibid.* 284. Incurabile esse cur infantes alii dicuntur frustra baptismo, sibi non, *ibid.* 291, 292. Ut infans unis prae altero ad baptismi gratiam perveniat, non fit parentum ut ipsius parvuli merito, sed gratia Dei, xxxv, 450. non fato, non fortuna, non acceptance personarum, xxxv, 432. Baptismi effectus, xxxv, 436; xxxv, 417. Baptismus quatenus parvulis prodest et adultis, xxxv, 288. Baptizatus ut sanus de stabulo egressus est, aut sanus in stabulo est, xxxv, 538. Regeneratio plus praestat quam generatio, xxxv, 385, 380. Baptismus confert remissionem omnium peccatorum, xxxv, 217; xxxv, 32, 160, 161. Concupiscentiam non aufert, xxxv, 141; xxxv, 276.

Baptismus dat omnium indulgentiam

peccatorum, et aufert crimina, non reddit, xxxv, 424, 425. Non propterea repeti debet quod peccatur, *ibid.* 224, 225. Quia per baptismum evanescit peccatum in parvulis similiter et in adultis, xxxv, 381. Nemo coram qui ad Christum accesserit per baptismum, exceptus est a gratia remissionis peccatorum, *ibid.* 315. In parvulis per baptismum remissionem fieri peccatorum, fateatur aliqui Pelagiani, quo sensu, *ibid.* 325. Etsi fateantur Pelagius et Caesarius peccata baptizari in remissionem peccatorum, negant eos ullum habere originale peccatum, xxxv, 136; 137, 151, 152, 153, 154. Non solum peccata, sed et ipsa desideria vitiosa baptismatis lavare purgantur, *ibid.* 188. Baptismi sanctitate non solum peccata sed mala prorsus omnia tollenda, *ibid.* 225. Baptismo omnis peccatorum remissio planeque in remissione sanatio, accepta referri debet, *ibid.* 224. Baptismus omnia debet peccata, non tamen omnem mos sanae infirmitatem, xxxv, 5. Mors mystica in baptismo, *ibid.* 153. In morte Christi baptizari quid, xxxv, 380. Baptizari in Christi morte, nihil aliud est quam peccato mori, *ibid.* 145. In baptismo parvuli peccata moriuntur, *ibid.* 380, 384, 389, 473. Baptizati quavis peccato mortui habent quod in se mortificent, *ibid.* 445. Omni peccato caret baptizatus, non omni malo, *ibid.* 429. Absurda quae sequuntur ex illa sententia quae nulla mala remanere in baptizatis tenet, *ibid.* 426. Baptizati solvantur reatu malorum quae remanent post baptismum, *ibid.* Cur non statim evanuat baptizati omnibus malis, xxxv, 378. A quibusdam malis perfecti, in sanitate et novitas in baptizate pericit, xxxv, 429. In baptismo vitiorum reatus solutus est, manet infirmitas, *ibid.* 149, 150, 151, 152. Infirmitas quae post baptismum remanet, resurrectione consumitur, *ibid.* 8. Vis consultiva non deponitur in baptismo, xxxv, 433. Etiam ipis baptizati caro contraria est ac proinde gratia necessaria, xxxv, 529, 534. Baptizatis sanctis pagandi necessitas, unde, xxxv, 147. Post baptismum remanet licet peccatorum, *ibid.* 431, 432. Quatenus baptis-

86
 una concupiscentiis solvit, *ibid.* 415. Innovatur parvuli in baptismo, xxxvi, 244. Etsi in baptismo plena perfectaque remissio fiat non tamen plena renovatio, xxxviii, 334. Parvulus in baptismo laetenter gratia infunditur, *ibid.* 275. Baptismo parvuli qui abluuntur, eligunt de mundo, xxxv, 378, 379. Adoptantur parvuli ex filiiis hominum in filios dei in baptismo, xxxiv, 450, 557. Christi corpori incorporantur, xxxviii, 404. Baptizatos suo corpori Christus gratia inserit, *ibid.* 275. Baptizatos infantes Ecclesia fidelium numero adjungit, *ibid.* 291. Parvuli obliti per sacramentum charitatemque fidelium, ac sic incorporati Christi corpori, quod est Ecclesia, reconciliantur Deo, *ibid.* 301. Hoc inter se fecus inisse diabolum et Deum ut quidquid perfunditur, Deus; quidquid nascitur, diabolus sibi vindicet, Juliani tamen neminem, xxxv, 401. Baptizati hic et adhuc filii saeculi, et tamen Filii Dei, quomodo, xxxvii, 443; xxxv, 412, 413. Baptismo sanctificatur et corpus, *ibid.* Ad baptizandum parvulus octavus dies non expectandus, xxxvii, 395, 396. Baptismus an ante octavum diem conferendus, xxxv, 63. In baptismo osculum dabitur infantibus, *ibid.* Baptismi forma, seu ritus, xxxvii, 325. Signo crucis, baptizatus unde consecratur, xxxv, 438. Pueri septemnes cum baptizatur, reddunt symbolum, xxxvii, 324, 334. Baptizari pro mortuis quod aequandum Juliano, xxxvii, 373. Pro parvulis ante baptismum mortuis offerendum esse sacrificium corporis Christi, error est Vincentii, xxxvii, 293. Non solum potest homo peccare post baptismum, verum etiam, quamvis venialis, tamen aliqua peccata committit, *etc.*, xxxvii, 276. Propter quod baptizati orant, dicentes: *Domine nobis debita nostra*, xxxvii, 426. Non propter concupiscentiam orant baptizati, *ibid.* Baptismo trihenda etiam perfecta in resurrectione ab omni malo liberatio, xxxv, 8. Baptizatis beneficio ad futuri etiam saeculi perfectionem pervenitur, *ibid.* 413. Cur regeneratus non statim datur beatissima resurrectio Sanctorum, xxxvii, 377. Vis et effectus baptismi, et spes in eo reposita, xxxii, 170, 171.

87
 Baptismus extra unilatam Ecclesiam non prodest, *ibid.* 172. Contra schismaticos baptismo gloriantes, *ibid.* 173. Cohortatio ad recens baptizatos, *ibid.* 174. Recens baptizati immaculatum tenent munus quod acceperunt, *ibid.* 288. Baptismus qui molitere non potest, nec potest amittere jus dandi baptismum, xxxi, 174, 177. Baptismus communis esse potest quibus non est Ecclesia communis, xxxi, 438, 447; xxxviii, 327. Baptisma qui Ecclesiae communi cum haereticis facit, non prodiit sponsam Christi adulteris, xxxi, 434. Baptismus unus est, et in Ecclesia sancta esse, sed non in sola Catholica, xxxi, 403, 417. nec in solis Sanelis, xxxi, 417. Baptisma potest esse et unde se auferit Spiritus sanctus, et ubi non est Ecclesia, xxxi, 374. Baptismus et Ecclesia a se dividi possunt et separari, xlii, 363, 371, 374, 396. Baptizati in Ecclesia dati veritas a Pelitiano diversis rationibus et exemplis impugnata propugnant, xxxvii, 37. Baptismi veritas exemplo Christi in haereticis non neganda, improbanda aut destruenda; sed ipsorum iniquitas, xxxviii, 43. Baptismi aqua sicut Ephraimae fluminis est paradisi effluvi, xxxi, 403, 430, 430, 432; xxxii, 350. Baptismus Christi posse esse extra Ecclesiam probat aqua qua de corpore Domini exivit foras, xxxii, 292. Baptismus etiam extra Ecclesiam valere ostenditur ex illo Christi dicto: *Qui contra vos non est, pro vobis est*, xxxvii, 91. Baptismus veritas Evangelii secretus apud haereticos est sicut et Evangelium, xxxi, 448. Baptismus unus etiam extra Ecclesiam ab ignorantibus datur, sicut extra Ecclesiam ipse unus Deus ab ignorantibus celebratur, xxxvii, 9, 17. Utrumque tamen non prodest, *ibid.* Scripturae testimonia quibus baptismus praeparaturus, xxxi, 410. Diliuvio significatus, xxxvii, 330. Baptismi virtus, xxxi, 281. Baptismi sacramento abluuntur omnis reatus peccatorum qui in decem legis preceptis admittitur, xxxviii, 330. Qui in morte Christi baptizatur, moriturum peccato ut Deo vivat, xxxi, 39. Baptizatus accepto hominem non posse peccare docebat Jovinianus, xxvii, 247. Baptis-

87
 mum Christi posse extra Ecclesiam dari ex schismate Maximiani novorum. Donatistae, *ibid.* 244. Aqua praeter Ecclesiam societatem non solum non valet ad salutem, sed valet potius ad perniciem, xxxvii, 390, 392. Baptismus respunt Manichei, xxxvii, 235. Selectioni etiam respunt baptismum, *ibid.* 240. Baptismus parvulorum ad quid admittent Pelagiani, *ibid.* 251. Baptizari voluit Christus propter superbiam futurorum, xxxviii, 323. Baptismus Christi sanguine consecratus, xi, 237. Baptismus per mare Rubrum figuratus, ix, 438; x, 107; xi, 221, 227; xii, 262. Univerus reatus sacramento baptismatis est solutus, non omnibus, qui illi dedicantes, fecimus diximus, cogitavimus; nec nobis deinceps obesset langor unde illicita desideria commoverent, si illis nunquam obedientiam praebereamus, xi, 390. Commune est lavacrum regenerationis, sed ipsa gratia non communis est omnibus, x, 25. Baptismus alius in vitam, alius in mortem, xii, 262. Baptismus suum sanctum dicebant Donatistae, aliorum autem nullum, xii, 481. Baptismi minister non attendendus, sed Deus, *ibid.* Urgentur Donatistae, quod Catholicos rebaptizant, vii, 227. Qui baptismum super baptismum imponit, lapidem super lapidem ponit, sed qui destruit, viii, 182; x, 430. Baptismus iterato dante Donatistae, baptizandum docent ut se Christianum non esse profiteatur, viii, 181 et seq.; xii, 489. Qui rebaptizati non faciunt, baptismum non habentur, sed ut ad penam habeatur, viii, 182. Baptismus non reiterandum venientibus ab haereticis, similitudine ostenditur, vii, 80. Baptismus tanquam character indifusus orat militem et convincit desertorem, viii, 18. Baptizandis exponitur Psalmus, xxxi, 475. Baptizati recens vestibus albis induti, xii, 40; xx, 164. Dieti dies, xx, 164. Dieti infantes, *ibid.* 164, 178, 177, 180. Quare sic vocentur, *ibid.* 180. Moneantur ut motum innocentiam praeseferant, xxi, 334. Inonos Christianos imitentur, non malos, xix, 237;

87
 xx, 164, 167, 181; xxxii, 4. Infantium sive baptizatorum octavus, xix, 245; xx, 340, 348; xxi, 334; xxxi, 4. Capita eorum in die octavarum revelantur, xxxii, 4 et seq. Dies sacramentum infantium deputari, xx, 180. Baptizatis omnibus etiam haereticis, quidam promittunt liberationem ab aeterno supplicio, iv, 196. Refelluntur, xxii, 210. Alii soli baptizati apud Catholicos quamvis male viventibus, *ibid.* 211. Baptizatis figura vitae Christianae data in Israelitis ambulantis pro eremum, xvii, 175. Baptizatus quietem et operationem Deo debet imitari, v, 271, 272. Baptizati in Oriente et Africa multi ob terrae motum, xvii, 335. Signum Christi in baptizatorum vestibus apparet, xvii, 335. BAPTISTA (Joannes). Nativitas sancti Joannis Baptistae miraculum, xxxii, 287 et seq. Pretiosus sancti Joannis Baptistae natalibus, 291, etc. Christus longe major Joanne Baptista, 294. Baptista Joannes modesta, xxxii, 186. Baptista dignitas, *ibid.* Joannes Baptista martyr fuit, xxxii, 30. BARABAS. Concilii nomine intelligitur hic seditiosus homine, xiv, 399. BARBA non intelligitur nisi in perfectis, xii, 220. Significat fortes, xii, 217. Virtus divina Christi Barba figuratur, viii, 323. Barba virili est ornamento, non munimento, iv, 294. Barba Fortitudinis, ii, 182. BARBARISMI, xxxi, 30. Barbarismus est verbum non eis litteris vel sono enuntiatum, quo ab eis qui Latine ante nos locuti sunt, enuntiat solent, xii, 470. BARBARUM servum Dei, ix, 285. BARBARI in Urbs vastatione pepercerunt Christianis propter Christum, ii, 4, 9 et seq. BARBARICUM tempus, xxxvii, 165. BARDESANES a quo Bardesanae haereticus, xxxvii, 226. BARBESU magnus, xxxii, 184. BARBARUM servum Dei ad Augustinum mitti Phiniam dum a populo ad presbyterium cogebatur, xxxix, 441, 442. BARBARAS presbyter, xxi, 365.

BARBARAS cum Paulo psallens in vinculis, *ibid.*, 309. Barabae et Petri simulatio merito a Paulo reprehensa, *xxvi*, 500.

BARUCH, scriba Jeremie, *lxxi*, 483. BARUCH interpretatur Confusio, *ix*, 293; *xii*, 246, 263. et Sicutus, *ix*, 291.

BASILICA apud Carthaginiensem inense a Donatistis, *xxxi*, 265.

BASILICA Caesariensis, *xviii*, 70; *xix*, 475. Faustis, *xviii*, 614; *xx*, 350. Florentia, *xxi*, 392. Gratiana, *xix*, 286. Honoriana, *xix*, 391. Leontiana, *xx*, 348, 358. Major, *xx*, 337. sive Majorum, Carthagine, *xvii*, 453; *xix*, 413; *xx*, 373. Basilica Novarum Carthagine, *xvii*, 203. Basilica ad octo Martyres, *xxi*, 362. Basilica Petri Carthagine in regione tertia, *xvii*, 303. Basilica restituta Carthagine, *xvii*, 328, 412; *xviii*, 474, 615; *xx*, 443. Basilica Martyrum Scillitanorum, *xix*, 311. Basilica Tricellorum, *xviii*, 457. viginti Martyrum, *xix*, 241. Basilicarum forma, *vi*, 323.

BASILICA Majorum, *xxiv*, 69. Basilica asylum vel ipsis Barbaris venerabile, *ii*, 4, 5, 10, 13, 36, 163, 167, 265. Coniuncta ad loca sancta in direptione Urbis, a Barbaris servati, *ii*, 265.

BASILIDES a quo Basilidiani heretici, *xxvii*, 218. PRIMUM abus est dicere Deum quem Iudaea gens coluit, non fuisse verum Deum, *xxix*, 430.

BASILISCUS rex est serpentium sicut diabolus rex demoniorum, *x*, 331. Basiliscus natio quaedam negat inter serpentes excellere dicitur, *xxxi*, 130.

BASILIDES natio Graecus, *xxix*, 436. Basilisus Caesariensis, *xxiv*, 443. Basilii sermo de jejuniis, *ibid.*, 101. 102. Basilii testimonium pro peccato originali *ibid.* Liber Basilii contra Manichaeos, *ibid.*, 100, 101. An Basilisus favet negativis originis peccatum, *ibid.*, 99, 101. Augustinus respondet ad locum Basilii a Juliano prolatum ex libro ejus contra Manichaeos, qui liber non extat, *ibid.*, 99. Augustinus ad alterum locum respondet ex eodem Basilii libro positum, *ibid.*, 100, 101.

BASSUS Syrus, *iv*, 252.

BASTERNA, *xxxviii*, 274. *Vide notam 4 ejusdem voluminis.*

BASTAGA, feroculum, *xxxviii*, 457. BASTAGALUS comes Africae, *iv*, 163. BATORUM amaritudo, *xxi*, 389. BATORUM consuli paganini Mediolani dixit Augustinus, *xxvii*, 168.

BEATITUDINES a Christo in terram alatae et super montem emittuntur, *xxvii*, 232. Beatitudines pronuntiae virtuti, non vilio, *ibid.* Post beatitudines Christus sermonem concludit praedicans in finem esse perseverandum, *ibid.*, 234. Beatitudines octo sunt veluti gradus ad perfectionem, *xiv*, 190. Comparantur cum septiformi operatione Spiritus sancti, *ibid.*, 140, 441, 442. Item beatitudines Evangelicae cum septem donis Spiritus sancti comparantur, *xxi*, 270.

BEATITUDO et immortalitas haberi non potest nisi per Christum, *xxv*, 250. Beatitudo etiam corporum merces bonorum operum, *xxvii*, 474. Paradisi beatitudo nec mortem, nec tot mala corporum admisisset, *xxxvii*, 400. Beatitudinis beatum non sunt capaces, *xxxiv*, 187. Beatitudo est perfecta cognitio veritatis quae fructuum, *i*, 140. Est consecutio Dei, *xxvii*, 498, 504. Fructus Dei, *xli*, 437. Gaudium est veritate, *xxv*, 235. Est gaudere de Deo, ad Deum propter Deum, *ibid.*, 254. Est inlucere Deo, *xxv*, 259. Est adipisci summum bonum, *xxvii*, 326, 393. Est Deus ipse, *i*, 120, 124; *xxv*, 370. In opibus non consistit, etiam si quis se eas non amissurum certo sciat, *i*, 119. In sola veri inquisitione illam ponebant Academici, *ibid.*, 19 et *seq.* In hoc mundo non reperitur, *xxv*, 78. Nulla hic beata vita, nisi qua in nihilis corpore vivitur, *i*, 54. Nihil magis Dei donum dicendum est, *ibid.*, 114. Pro virtutibus quibus constituta in laboribus utitur anima, tamen quaedam potentiae in altera ei vita sperande sunt, *ibid.*, 518. Beatitudinis notitia impressa est mentibus nostris, *xxvii*, 326.

BEATITUDINEM omnes appetunt, *xx*, 251 et *seq.*; *i*, 369; *xxvii*, 433. Nec erratur illam appetendo, sed ad illam tendendo, *xxvii*, 326. Cur tam pauci ad illam perveniunt, *xxvii*, 298, etc. Multi enim adipisci non tantum volunt, quantum sat est et valeant, *xxv*, 263. Ad eam

per bona opera perveniunt, *i*, 140, 215. Ad eam tendit qui bene vivit, *xxvii*, 507. Homo peccato cum amicit, non tamen amicit illius recuperande facultatem, *ibid.*, 368.

Beatus quis, *i*, 21. Ille beatus est qui non egerit, hoc est, qui sapiens est, *ibid.*, 138. Qui ad summum modum per veritatem pervenit, *ibid.*, 129. Qui eo fruitur quod est optimum, *xxvii*, 494 et *seq.* Beatus non est qui timet ne amittat quod possidet, *i*, 119. Veritas perquirenda si beati esse volumus, *ibid.*, 37 et *seq.* Beatus non est qui quod vult non habet, nec tamen omnia qui quod vult habet, beatus est, *ibid.*, 418, 419. Velle quod non deceat miseriam est, *ibid.*, 118. Beatus neque ille dici potest, qui non habet quod amat qualecumque sit; neque qui non amat quod habet etiam si optimum sit, *xxvii*, 493, 494.

BEATITUDINO inter et miseriam non est medius status in quo possit esse creatura rationalis, *ii*, 432. Pro beatitudine minimum iusti laborant, et in ea veraciter semperque regnant, *ibid.*, 107. Beatitudinis boni conscientia sunt ex bonis huius mundi, *iv*, 205, et ex morte Christi, *ibid.* Conditiones duae ad beatitudinem, fructio boni incommutabilis, securitas de non amittendo illo, *ii*, 24. Aeternitas et securitas ad beatitudinem requiruntur, *ibid.*, 22, 79, 97, 208. Beatitudinis non securus possessio amorum Dei destruit, *ibid.*, 96. Beatitudo fallax et falsa in qua miseria futura antignorat aut timetur, *ibid.* Beata vita si non amatur, non habetur, *ibid.*, 200. Beatitudinis aeternae promissiones in Prophetis, *iv*, 231. Beatitudo carnalis in Veteri Testamento promissa, spiritalem in Novo expectandum docelat, *ii*, 393. Beatitudinis nomen etiam ad homines in diversis conditionibus constitutos extenditur, *ibid.*, 23. Propter eam unam omnium philosophorum invigilasse videtur industria, *ii*, 324. De beatitudine praeclearum Plotini dictum, *ibid.*, 441.

Beatitude est id propter quod appetenda sunt caetera, ipsum vero propter se ipsum, *iv*, 4. In fructuone veri et summi boni consistit, *ii*, 375; *iv*, 65. Beatitudo hominum et Angelorum ex Deo solo, *ii*,

347, 353, 437, 455, 437, 474; *ii*, 61; *iv*, 63. Hoc agnovit Plotonius, *ii*, 455, 474. Quomodo homo fruitur Deo, *ibid.*, 202.

Beatitude, aeternitas, veritas, felicitas, *ii*, 96. Ibi erit vera gloria, verus honor, vera pax, *iv*, 311. Ibi victoria, veritas; ibi dignitas, sanctitas; ibi pax, felicitas; ibi vita, aeternitas, *ii*, 108. Pax aeterna, beatitudo finalis, *iv*, 29, 31. Haec pax sperari omnem intellectum, *ibid.*, 303. In beatitudine erunt quidam praemiorum gradus, *ibid.*, 312. nulla tamen invidia, *ibid.* Ubi de beata vita agitur contraactionum corporum mentio fieri non debet, *ii*, 441.

Beatitude vera non est huius vitae, *ii*, 209; *iv*, 15, 20. In vita sociali non hic reperitur, *ibid.*, 21. Qualis potest esse in hac vita, *ibid.*, 29. Spe tantum in hac vita tenetur, *ibid.*, 21, 30. Ad eam non inventitur via certa sine divina auctoritate, *ii*, 497. Via ad beatitudinem simulivida de Deo, *iv*, 441. Deus unus colendus ad beatitudinem quoniam assecuturum negat Plotonius, qui non incommutabili Deo puritate casti amoris adhaerit, *ibid.*, 432.

Beatitude bonorum omnium summa et cumulus, *vii*, 122. Ab omnibus appetitur, *ibid.*, 495. Beatitudinem omnes quidem concupiscunt, sed quoniam modo ad eam perveniuntur plurimi nesciunt, *xi*, 373. Ad sine quo ad idem non perveniunt, pauci volunt, *ibid.*, 380. Mali propterea sunt mali, ut sint beati, *ibid.*, 381. Ideo vultu mali esse, ne miseri sint, *vii*, 495. Beati vultu esse omnes habendo aliquid; sed fieri non potest, ut res deterior te faciat esse beatum, *ibid.* Ut quid vultus beati esse de infamia? sola veritas facit beatos, ex qua vera sunt omnia, *ibid.*, 434. Hoc solo beati eritis, ne memorie quam vos estis. Deus est melior; te, qui fecit te. Hoc ana, hoc possidet; hoc cum vis habebis, hoc gratis habebis, *ibid.*, 497. In beatitudine nec quod pugnet erit, nec quod tristet; totum cedit in pacem, *xii*, 431. Ille non relinquatur nec in animo, nec in corpore, quod rebellet adversus animum Dei, *ibid.*, 434. Ibi vita, ibi dies domini, ubi nihil concupiscit adversus spiritum; ubi non dicitur pugna; sed gaudet, *ibid.* Beatitudo sit

anima promittitur, se carni resurrectio, *ix*, 154. *Vide* FELICITAS.

Beatitudo hominis DEUS, XXXIX, 482; XL, 521. Eius perfectio in denario, quia redit ad primam, XXXVII, 516. Beatam vitam voluit omnes etiam perdit, XXXIX, 489. Nec tantum omnes qui volunt, adipiscuntur, *ibid.* 298. Bonum summum hic dicitur quo cuncta referuntur, *ibid.* 371. Eo fruendo quisque beatus est propter quod cetera vult habere, cum illud jam non propter aliud, sed propter se ipsum diligitur, *ibid.* Philosophi falso in doloribus et cruciatibus sapientem beatum esse asseveraverant, XI, 230, 231, 232, 233, 234. In animo non est ut contendant Stoici, *ibid.* 371, 372. Eam in bonis terrenis non possunt nisi qui non pertinent ad regenerationem filiorum Dei, *ibid.* 235. In vita beata, una erit virtus quae virtutes omnes complectetur, aut potius quae ipsa erit virtutes omnes, XL, 238, 339, 240. Inest in quiete patriae non desidia sequitur, sed quaedam ineffabilis tranquillitas actiois otiosae, XXXVII, 506, 507. Beatitudinis adipiscende, mala lupus vitae, pii fortiter praefertur, XI, 233. Et propter hoc, in tormentis beati dicuntur, *ibid.* 241. In civitate superiora nulla erit toleranda calanitas, nulla frenanda cupiditas, sed sola Dei et proximi retinenda charitas, XXXIX, 519. Ad patriam coelestem et unam viam esse et multas vias Scripturae exhibent, *ibid.* 294. Beatitudo corporis illa erit plenitudo saturitatis, id est, incorruptionis viuae, *ibid.* 371. Regnum, principum, etc., labor in procuranda populi quiete inutilis ad vitam beatam, nisi curent ut hanc ipsa quies ad Dei cultum referantur, XI, 237. Non facit beatum hominem, nisi qui fecit hominem, *ibid.* 235, 236, 237. Unde necesse est ut homo beatus, unde fit bonus, XXXIX, 487. Non aliunde beatus homo, aliunde civitas beata, XL, 235, 236. Non ille beatus dicendus qui secundum suam viam voluntatem, XXXIX, 471. nec qui salitem temporalem in se ipso, vel in alio quis diligit, adeptus fuerit, *ibid.* 472. Sed qui omnia quae vult habet, nec aliquid vult quod non deest, *ibid.* Nossis quomodo homo possit esse beatus vera scientia et omnibus antependa, *ibid.*

370. Beatorum corpora et si post resurrectionem spiritalia, linguae et voces habebunt quibus divinas laudes depraemat, *ibid.* 219, 220.

Beatitudinem, aeternitatem, veritatem querunt omnes, XXX, 294, 503, 530. Non hic est quod querimus, *ibid.* 294. De beatitudine quatuor varietas voluntatum, *ibid.* 505, 506. Vivere ut quisque vult non est beatitudo, *ibid.* 506, 508. Praeclara Ciceronis de hac re sententia, *ibid.* 506. Beatitudo philosophorum superiorum videnda et miseranda, *ibid.* 509. Beatitudo in quo sita secundum Ciceronem, XXXI, 19. Beatus non est nisi qui et habet omnia quae vult et nihil vult male, xxx, 507, 508, 509. Quare magis eligunt homines, cum utrumque non possunt, ut omnia quae vult habeant, quam ut omnia bene velint etiam si non habeant, *ibid.* 507. Beatum faciunt dua res, bene velle, et posse quod velis, *ibid.* 517, 518. Quid facit beatissimos, XXVII, 3, 4, etc.; XXXI, 44.

Beatitudo in sola visione Dei est certa et perpetua, XIV, 240. Beatitudo an statim post hanc vitam comparatur an in fine saeculi tantum, magna questio est, *ibid.* 341. *Vide* VITA AETERNALIS. Beatitudo nostra in hac vita intrinseca est, XIV, 143.

Beatitudinis sola creatura rationalis capax, XXXIX, 254. Beatitudo creaturae rationalis, solus Deus. Beati nos sumus ex ipso (Deo) et per ipsum et in ipso, xxx, 520. Beatitudo futura vitae perfecta, *ibid.* 508. Immortalitas sola post perfectam beatitudinem implere mensuram, XXXI, 337; xxx, 510. Beatitudinem immortalitatem ex Filii Dei incarnatione credibilis sit, *ibid.* 513. Beata vita finem non est habitura, *ibid.* 332. Beatitudinem futuram esse esse sempiternam non argumentationibus humanis sed fidei auxilio didicimus, xxx, 512. Perpetua Dei laus erit otiosorum negotium: quo jam nemo accedet, unde jam nemo discedet, XXVIII, 415. Ad beatitudinem tendendum per fidem, xxx, 508, 530, 531. An illam possident sancti homines defuncti merito quaeritur, XXVII, 3, 4, etc.

Beatus dicitur aliquis, aut habendo, aut agendo, x, 149. Vere beatus est,

non qui id habet quod amat, sed qui id amat quod amandum est, vii, 342. Beati erimus Deum possidendo, *ibid.* 498. Multi beati, non propter quod adest, sed propter quod aderit, xi, 332. Beati spe qui scrutantur testimonia Dei, non qua scrutantur, sed qua invocantur, sunt quod exquirunt, *ibid.* Qui me longe positum misericorditer respexit, secum positum quomodo habuit? vii, 362. Beatorum iucunditas, x, 227. Beati quod habituri, quidve acturi sint, *ibid.* 149 et seq. Beati non faciunt opera iniquitatis, quia ibi nulla est iniquitas; non opera necessitatis, quia ibi nulla est necessitas; non opera misericordiae, quia ibi nulla est miseria, *ibid.* 150, 213, 237; XIII, 51. Beatorum actio, totumque negotium erit laudare Deum, x, 149, 150, 215; xi, 311. Non saluti beatos laus Dei, amor Dei, x, 151. Beatis spectaculum est ipse Deus, xiii, 500. Dei donum omnes habent beati, et singuli habent totam, x, 149. Beati ideo laudant, quia amant; ideo amant, quia vident, XIII, 8.

Beatorum status, v, 608. Eorum vita significata est parallelis corporali in quo Adam fuit, *ibid.* 614, 615. Beati jam in luce veritatis possit, XXXI, 366, 367. Praemium quod in fine Deus daturus est, non potest verbis explicari, iv, 429. Fides, spes, patientia non erunt in vita beata, v, 614. Vita beata in eo constituitur quod propter se diligendum est, iv, 433. Ut natura beatactur intrinsecus, doctrina ministratur extrinsecus, v, 418. Beata vitam similes actiones atque virtutes indolent, *ibid.* 453.

BEATI OMNES VOLUNT ESSE, XXXVII, 447, 448, 453. Beati omnes esse velle et ipsi lupus sacelli philosophi et Academici de rebus omnibus dilabentes coceti sunt confiteri, *ibid.* 522. Beatus non est qui praesit se in miseria casurum, XXXIII, 450. Beati non convertuntur in Dei subsistentiam, *ibid.* 511.

Beata vita ab omnibus appellatur, XXVII, 155; XIII, 247; XXI, 82. Beata vita hic non quaerenda, xx, 188; xxx, 21. Ubina quaerenda, xx, 189. Beata vita quid sit, XXI, 83. Epicuro est voluptas corporis; Stoico, virtus animi; Christiano, donum Dei, XIII, 268. Vita

beata non nisi aeterna sit, xxx, 86.

Necessaria est certitudo, aeternitatis, XXI, 85, 86. Adeo debet veritas et amicum cognitio sine metu deceptionis. Ad beatitudinem via Christus, XXX, 265. *Vide* FIDES CERTAS.

Beatus nemo nisi eo pervenerit, ubi mori, falli, offendi omnino non possit, III, 209. Beatus non est continuo dicendus, cum eo fruatur quod amat, III, 375. Beatus nullus nisi iustus, III, 209. Et qui virtute aliosque bonis sine quibus virtus esse non potest, fruatur, iv, 12. Beatus esse non potest nisi qui nullum Deum et beatum et imitandum, III, 375. Beatus solus vivit ut vult, III, 209. Deus vere beatus, III, 23. Beatorum praemium ipse Deus erit, iv, 311. Beatorum gaudium, iv, 123. Beatis nihil iucundum erit cuncto in gloriam gratiae Dei, iv, 314. Beati perpetuo Dei laudibus vacabunt, iv, 310. etiam membris corporis, 311. Vacabunt, videbant, amabant, laudabant, iv, 314. Beati ex requie in requiem transibunt, iv, 129. Quomodo malorum suorum obliviscuntur, iv, 314. Omnes immortales erunt, iv, 227. Beatorum immortalitas peccato auferri non poterit, III, 156.

Beatorum scientia et sapientia erit plena et perfecta, iv, 180. Beati visuri sunt Deum in ipso corpore, iv, 304. An per corpus, *ibid.* Omnia videbunt unde absentes sunt corpore, iv, 305. Ad lucem videbunt oculis corporis non indigebunt, *ibid.* Oculi tamen eorum corpore habeant officium suum, *ibid.* 306. Oculis corporis jam spiritalibus incorporalia videbunt, iv, 307. Id quod extra est cogitatur, *ibid.* 128. Beatorum liberum arbitrium quale erit, iv, 312, 313. Beatorum corpora quanta puritidine praedita erunt, iv, 276. Beatorum corpus erit plene subiectum spiritui, iv, 314. In illis erit inamissibilis voluntas praeterea et aequitatis, esse omnes homines volent, III, 451. Philosophi in hac vita beati et se ipsi habet fieri, mira veniunt voluerunt, iv, 15.

Beatorum actio quamam erit, xxx, 256. Tota eorum actio erit dicere: Amen et Al-leluia, xxx, 449. Beatorum negotium non

alindis laudare Deum, xvii, 494. Erit lux Dei sine cessatione, sine fastidio, xx, 257. Beatorum animas et cibis erit veritas, xxi, 456. Cum audis *Recurrentem cum Abraham*, etc., non paries ventrem, sed mentem, xviii, 360. Deus cibis mensis beate, xx, 91. Deus beatus erit omnia in omnibus, xviii, 174, 355. De fructu erit beatus honorum omnium loquax, xxx, 327. Martyrum beatitudo et gloria post resurrectionem maior, xx, 483; xxi, 171. Beatitudo quomodo aequalis omnibus et diversa, xviii, 432.

Beatus Deus vere, beatus solus vivit ut vult, beatus populus quis, xvii, 447. Beatus vivere quid sit, xxxviii, 22. Beatus vivere est perficere Deo, iv, 441. Beatus fieri a se non potest homo, xxxvii, 114. Beatum hominem facit cognitio et actio, xxvi, 192. Beata vita ea est que aeterna est, xxxviii, 22. Felicitas beatorum et miseria damnatorum alia aliorum interit, xxvi, 170. Sanctorum communis erit vita aeterna, quilibet honorum distantia concorditer fulgeat, *ibid.* 172. Beati suas invicem cogitationes videbunt, *ibid.* 269. In beatis voluntas, in damnatis facultas non poterit alia esse peccandi, *ibid.* 170. Beatum vitam nemo novit et miser est, xxxviii, 22. Bene viventes hinc exiunt ad requiem, ad beatitudinem, xxxvi, 121.

BEATUS ino tractas sparsis visceribus interit, ii, 156.

BEATUS alter visio Syriae lanianum manibus dirupit, ii, 158. Sparsis visceribus interit, ii, 156.

BEATAE BAJANENSIS, xxxiii, 339, 400, 465.

BELEPHONTIS fabula, iiii, 448.

BELONA conjux Martis, iv, 218.

Templum ei constitutum Romae, ii, 154.

BELONA, num in suo ratto et scientia, 295. Quomodo cognoscatur, i, 300.

Vim sensumque habent, non sentiendi, *ibid.* Hae vires est veluti magis scientiae que in homine, i, 304. Sensu a plerisque bestiis superatur; at mente, ratione, scientia, hinc prestamus, i, 300. Bestiae iudicare non possunt de differentia sensuum exteriorum, xxxvi, 311 et seqq. Melior est homo brutis non nu-

meros faciendo se cognoscendo, i, 341. Nulla ipsi cum bellis societas est, xviii, 532. 585. Bestiis domari quid significet per allegoriam, xxvii, 438. Qui bellum dominant mansuetum vocatur, xxvii, 290.

BELLUM. Bella sine benevolentia non geruntur si respublica terrena custodiat precepta Christiana, xxxix, 529. neque sine misericordia, *ibid.* Non pax queritur ut bellum excutetur, sed bellum geritur ut pax acquiratur, xli, 16. Majoris est gloria ipsa bella verbo occidere, quam homines ferro, et acquirere pacem, pax, non bello, *ibid.* 291. Magni quidem sunt et habent gloriam suam fortissimi, sed praecipue fidelissimi bellatores quorum laboribus Deo auxiliante hosti indomitus vincitur, et quies republicae comparatur, *ibid.* Pacem habere debet voluntas (multis), bellum necessitas, *ibid.* 16. Bella seivissima sub imperatore Galieno, *ibid.* 124.

Bellum sine aliqua pace esse non potest, et e contra, iv, 37. Bellorum civitatis terreae caussae, iii, 921. Bellum inferre sola regnandi cupiditate grande latrocinium, ii, 173. Ad belligerandum sola necessitas bonus compelli, ii, 186. Bella primus omnium Ninus intulit finitimis, ii, 172. Bella etiam justa dolorem sapienter creant, unde, iv, 26. Bellum miseriae vices sunt, *ibid.* Multiplices elades diraque necessitates, iv, 25. Bellorum miseriae quisquis sine dolore vel cogitat vel patitur, ideo miserior est, quia sensum humanum perdidit, ii, 26. Quid in bello noxium perniciosumque est, iv, 66. Quare prospera et adversa bellorum alternant, ii, 263. Bellum tempora exitusque ex Dei iudicio pendunt, ii, 263, 265. Bellis Deus hominum mores emendat, virtutem exercet et auget, ii, 5. Cum justum bellum geritur, pro peccato et contrario dimittitur, iv, 42. Bellum pro salute a reprobis suscipi posse videtur, Cetero, iv, 230. Cur viri virtute magis bellum expiant, ii, 239. Non omnis qui pugnat et vincit, magnus appellandus est, ii, 132. Quot bellis afflicti Romani post conditionem adem Concordiae, ii, 155. Bellorum diturnitatem temporibus Christianis male tribuunt Romani, ii, 264. De

bellorum comexione quo adventum Christi plurima et gravissima processerunt, ii, 160. Bella, deroxum exemplum exarserunt, ii, 100, 101. Bella magni ludi demonum, ii, 143.

Bellat adversus Deum impacta, viii, 330. Bellus tanquam civilibus per haereticos quatuor Ecclesiae, xi, 242. Bellum nobis duo genera, ix, 510; xii, 427, 428. Bellum magnum nobis est hostem non videre et vincere, *ibid.* 421. Bellum hominis adversus se ipsum, ix, 510. Ex peccato divisus es adversum te: habes contra quod pugnes in te, quod expugnes in te, xii, 429. Sic videtur in rebellem adversus Deum, ut ipse sibi sit bellum qui pacem noluit habere cum Deo, ix, 394, 514. Bellum spirituale quomodo a suggestione incipit, delectatione succenditur, et consensu vel rebus consummatur, xii, 430. Bellum spiritale dum geritur non contraria natura contra aliam pugnat, sed tanquam in domo maritus et uxor, *ibid.* 431. Bellum internum quam molestum, *ibid.* 428.

Bella quibus causis quibusque auctoribus homines genera suscipiant nullum interest, xxxix, 78. Bellum quod gerendum Deo auctore suscipitur, recte suscipitur, *ibid.* 79. Belli suscipiendi auctoritas et consilium penes principem; exequendi ministerium penes milites esse debet, *ibid.* Bellum etiam illud quod est cupiditate geritur, non solum non obest Deo aut sanctis; imo his prodest, *ibid.* 79. Sub homine sacrilego vir justus recte bellare potest, *ibid.* Quid in bellorum calamitatibus considerandum, *ibid.* 83, 84. Quamquam in bellis jure culpantur, *ibid.* 77. Bellum quoque elementorum sine gentis lucis et gentis tenebrarum juxta Manichaeos, xxvii, 231.

Bellum interius animae et carnis in justis, xviii, 386. *Vide* CONSCIENTIA, LUCTA, PUGNA. Bellum spirituum adversus carnales, est illa in charitate conceptio, gladius eorum sermo dei est, xxxix, 81. Bellum intestinum cum hoste concupiscentia, xxxiv, 426. Bella intestina sanctorum non quiescunt in hac vita, *ibid.* 432. Pugna hominis cum vitis non arguit eum esse vitiosum,

xxxv, 164. Bellum contra vitam, xxvii, 431. Bellum in nobis unde, xxvi, 227. Post resurrectionem nihil nobis repugnabit ex nobis, xxxvi, 157. *Vide* PUGNA. Bellum magnum, bellum Domini dicitur, vi, 464. Bella justa quoniam, *ibid.* 342. Bella justa gerendunt Israeliticis, *ibid.* 465. *Vide* IUSTITIA.

Belli civilis calamitas, ii, 126. Bella civilia omnibus bellis hostilibus amariora, ii, 160. et miserabiliora, iv, 25. In bello civili Romano frater fratrem se occidisse cognoscimus se ipsum peremit, ii, 101. Bella socialia, ii, 135. Bellum servile, *ibid.* Bellum civile Mariarum atque Syllanum, ii, 156. Bellum Punicum primum per viginti et tres annos peractum est, ii, 263. Punicum secundum per annos decem et octo vires Romanorum extenuavit, *ibid.* Quantum detrimenti attulit Romanis, *ibid.* 262. Punicum tertium brevi confectum est, *ibid.* Bellum piratarum, ii, 263. Bellum fugitivorum gladiatorum, *ibid.* Bellum Mithridaticum quadraginta annis peractum est, *ibid.* Bellum Samniticum Romanis infatigatum annis tractum est ferme quinquaginta, *ibid.*

Bellare non omnibus fas est, vi, 542. Bellum cum vitis, iv, 490. Bellum carnis adversus spiritum ex peccato ortum est, iv, 489. Bellum nullum gravius et amarum quam voluntatis et passionis sine altius victoria, iv, 66. Melius est bellum cum spe aeternae pacis quam sine illa liberationis cognitione captivitas, iv, 489.

Bellianum finis pax, iiii, 222; iv, 32.

BELIOTUS notus rex Assyriorum, iiii, 434. Pater Nini, 459.

BELUS primus rex Assyriorum, iiii, 433. Pater Nini, 459.

BEMA Manichaeorum, xviii, 189. Mensa Martio cum magna festivitate celebratum, *ibid.* 468.

BENI nobis esse potest, quando a Domino peregrinamur, x, 145. Nihil aliud vult homo, quam ut bene sibi sit; sed non in ea regione quartit in qua quaerendum est, *ibid.* 98.

BENEDICTIO, et bona dictio, xxv, 498. Benedictus sono in foro, voto in Ecclesia, *ibid.*

Benedictio quam Deus animantibus dedit ad multiplicationem, quae sit, v, 147, 148.

Benedictio Dei qui in primis parentibus operata sit, xxxiv, 181. Benedictio dulcedinis, gratia Dei, *ibid.* 461.

Benedictiones Jacob et Esau de Christianis de Judaicis exponitur, xvii, 175 et *seq.*, 204.

Benedictio qua benedicimus Deum, et benedictio qua nos ipse benedicit, comparantur, ix, 242. Benedictio in multiplicatione solet maxime ac proprie intelligi, *ibid.* 257. Benedictio Domini ex Sion quae, xii, 136, 221. Benedictio iusti est gloriam in Deo et inhabitari a Deo, vii, 150. Benedictionis inherens, xviii, 70. Benedictio Christianorum per carnem Christi, xvii, 208. Extorta benedictio, *ibid.* 195.

Benedictio fiant precationes antequam illud quod est in Domini mensa incipiat benefici; orationes cum benedictione, interpellationes seu postulationes cum populus benedicitur ut post haec omnia gratiarum actiones, xi, 178.

Benedictio hominibus, avibus et piscibus tantum a Deo impertita, quare, xxv, 394 et *seq.*

Benedicendus Deus in omni tempore, vii, 411, 321, 322; vii, 399, per singulos dies, xiv, 448, 450. Benedicendus in diebus et in noctibus, in prosperis et in adversis, xii, 223 et *seq.* Benedicunt quidem ore, et corde maledicunt, ix, 132; xi, 403. Benedicere Dominum si vis, fac verbum eius, fac voluntatem eius, *ibid.* 62. Benedicunt Dominum qui habitant concorditer, xii, 221. Benedicere Deum in ecclesiis est sic vivere ut per mores cuiusque benedicat Deus, vii, 332. Cum cooperis in bona vita benedicere Dominum, opera eius cum benedicunt, non merita tua, x, 288. Mos erat, apud Iudaeos maxime, ut transientes per operantes, illos benedicerent, xii, 151.

Benedici a Deo multis modis homines volunt, ix, 244. Deus cum benedicit, facti quod dicit, xi, 279.

Benedicere pro maledicere dicitur, vi, 573; xxv, 496.

Benevolentiam honores divini olim decreti, ii, 65.

Benevolentia nominatur quod agit charitas ut proximo prosit, v, 46. Beneficentia non tunc sumus, cum id quod a nobis petitur, facimus; sed cum id facimus quod non oblat petentibus, xxxix, 289. Duobus modis peccat homo in beneficentia, xxxiv, 18.

Beneficia quae praeitare hominibus vel Angelis vel homines possunt, in unius Omnipotentis potestate sunt, ii, 477, et a solo Deo expectanda, *ibid.* Beneficiorum Dei memoria solemnitatibus festis recolaenda, ii, 457.

Beneficia Dei duplicis generis, viii, 42. Beneficia temporalia iustis et iniustus communia, *ibid.* 339 et x, 248; xi, 4. Beneficia gratiae Dei recolaenda, xii, 227. Quia non gratis inferretur supplicium, ideo gratis praestitum est beneficium, vii, 267. Beneficet Deus aversum convertere, pugnantem adjuvare, vincentem coronare, xiii, 71. Non cessat Deus vocare, aut vocatum intelligi instruere, aut instructum cessat perficere, aut perfectum negligi coronare, xi, 65.

Beneficium qui praestat, feneratur, xiv, 194. Benefici tribuendi duo genera, *ibid.* Beneficendum est hominibus propter salutem ipsorum aeternam, *ibid.* 240.

Beneficia Dei in hominem, esse, vivere, sentire, intelligere, xvii, 527. Beneficia Dei in omnes et bonos et malos, xx, 323.

Benevolentiam, xxxiii, 73, 75. BENENATUS, viii, 92. Tugitaniensis episcopus, *ibid.* 98.

BENEVOLENTIA est, qua proximus cui possidimus, xxvi, 463. Benevolentia per-versa, xxi, 14. Benevolentia qua homo vult consulere proximo, fons et fluvius, xii, 360.

BENJAMIN, interpretatur Filius dexterus, x, 90. Benjamin adolescentulus in pugnis excessu, quem significat, ix, 297.

BENIGNITAS summa et sancta et iusta Deo inest, v, 164.

BERECEPTIA Dedum mater a Pessinensium, ii, 64, 124. Ad Cynocephalum peperit et Febrim, ii, 124. Sacra eius quam turpia, *ibid.* Bereceptilla quoniam ad Almonem fluvium ablucebatur,

ii, 64. Bereceptibus simulacrum a Scipione Nasica in Urbem inventum, ii, 63. Matris Dedum sacra deformiter crudelia et alius sacris turpiora, ii, 345.

BESABER interpretatur Puteus salubritatis sive Puteus septimus, xxix, 95.

BETZELAI Galaadites regis David beneficia juveni delegat filio, xxxix, 39.

BIGES et peccoris nomina quibus animalibus usitate convenient, v, 149, 243. Bestias apud sexto die finxit Deus operatione distincta ab illa qua creavit animam simul, v, 342. Bestiae invicem nocentes cur creatae, *ibid.* 238. *Vide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 346. Bestiae habent quaedam inter se signa, quibus produnt appetitum animi sui, iv, 435.

Bestiae intellectus carunt, viii, 260; xiii, 47. Non habent rationem intelligendi, sed habent spiritum corporis animalis et vitam manifestam, appetitum cibum, utilia sumendi, *ibid.* Bestias occidi et manducari a Petro apostolo, quod, xii, 134. Per bestias sylvae fons significat, *ibid.* 132.

Bestiae in paradiso nec moriturae fuerunt, nec savituae, xxvvi, 100. Quod non homo nocent, pona est primi peccati, xxxv, 110, 120. Sicut bestiae beatitudinis non sunt capaces, sic poenae damnationis non sunt obnoxii, xxxvii, 187.

Bestiae multae hominem sensuum aerionia viribus, in motu, vite duntinuat vincunt, ii, 386. Exempla, *ibid.*

Bestiae spiritus, xxx, 418. Anima inest et peccati, xxxi, 38, 45. Bestiarum animae vivunt, sed non intelligunt, xxx, 437, 442. Bestiae sentiant, remissum appetunt, etc., *ibid.* 473. Sensibus et sensibilibus motibus utuntur ad appetenda et vitanda contraria, xxix, 448. Imagines in parte animae bestiarum, xxx, 442.

BESTIARIUM, xvii, 442.

BETA. UNO eodemque sono, apud Graecos littera, apud Latinos oleris nomen est, iv, 487.

BETHLE, prius Ulmannus et LUZA, nomen accepit Bethel a Jacob, et interpretatur Domus Dei, vi, 170.

BETHLEHEM villa etiam nunc appellatur, xxv, 533.

BETHSAN hodie Syethopolis dicitur, vi, 569.

BIS Priemus, unus et septem sapientibus, lvi, 468.

BIBERE. Bibunt omnes peccatores eundem calicem in hoc mundo; sed alii fecerunt, alii vinum, ix, 503.

BIGER, iv, 11.

BIGER seu Biges. *Vide* ABBIS.

BIETA, xxxi, 390.

BISSEXTUM post quatuor annos, v, 212; xxx, 303.

BLASPHEMUS episcopus, unus et patribus concilii Cartaginensis, xl, 389, 424.

BLASPHEMARE. Rari inveniuntur iam qui Christianum lingua blasphemant, multi qui vita, xv, 321. Blasphemare est mala verba de Deo dicere, xxv, 359. Blasphemare pejus est quam pejorare, xxvi, 515.

BLASPHEMATORES, inimici Dei, x, 346. Blasphematur Deus de malo opere, xii, 497. Blasphemati Deum faciunt Christiani mali, vi, 332, et infideles a salute impediant, *ibid.*

BLASPHEMIA in Spiritum sanctum irremissibilis quoniam sit, xviii, 292. Omnis alia blasphemia Filii facilius quam Spiritus remitti, quia ille minor est in quantum homo, xviii, 308. Blasphemium infidelium contra Christianos, quod cessabit, vii, 424, 425. BLATTAE lucifuge, xxvii, 496.

BOBBA seu OBBA, xxxi, 433.

BOLIANI seu Voltiani martyres, xix, 326.

BONIFACIUS Romanus Ecclesiae episcopus, xxi, 567. Cautea eius in Antonii causa, *ibid.* 176. Bonifacius papa, xxxii, 406.

BONIFACIUS episcopus perlator epistolae Marcellini ad Augustinum, xi, 4, 89, 168, 205.

BONIFACIUS, xxix, 22.

BONIFACIUS episcopus, xxxix, 231. Cataquebis, *ibid.* 235. Pauli eujusdam successor, *ibid.* 231. Maxime avebat mendacium, *ibid.* 241.

BONIFACIUS alius cuius hereditatem suscipere noluit Augustinus, xxi, 352.

BONIFACIUS presbyter. Inter illum et quemdam monasterii sancti Augustini nomine Spem causa exorta est, 80. Quam ob causam, *ibid.* 83. Turbulentius agere cepit Spes ut Bonifacius presbyter in suo gradu esse non permitteret; Bonifacius paratus est honoris sui apud homines damnari perpetui potius quam usque ad Ecclesie perturbationem inaniter progredi, *ibid.* 84. Augustinus utrumque ad sepulchrum beati Felicis Nolensis mittit; Bonifacius honorem suum (sacerdotalem) humiliter in peregrinatione oculavit, xxxix, 84, 85. In nullo crimine non detectus, Augustinus, *ibid.* 81, 82. Nonnulli quae de numero presbyterorum auferri jubeat non vult, *ibid.* nec auget, *ibid.* 84.

BONIFACIUS Africae comes, xviii, 630; xli, 245. Vivente adhuc priore conjugio concupiscit servitium Dei, id est, monachorum vitam, *ibid.* 242. De voluntate sua cum Alypio et Augustino colloquitur apud Tuburanas, *ibid.* 243, 248, 249. Illum a consilio revocant Alypius et Augustinus, *ibid.* 243, 244. Navigat Bonifacius et uxorem ducit, *ibid.* Catholicam tamen prius factam, *ibid.* Filia Bonifacii ab illis baptizatur haereticis qui negant verum Filium Dei, *ibid.* 243. Pollicitur communitatem concubinarum, *ibid.* Barbari Afris vastant Africam, Bonifacio comite non resistente, *ibid.* 245, 246.

BONITAS. Quomodo et quare confitentium bonitati divina, xxii, 176.

BONUM. Bona temporalia in Christo expectantur Index, x, 22, et illis illi emulavit, *ibid.* Illa ne poterant mala dantur et bonis : ne potentur magna et summa bona dantur et malis, xli, 248. Anferuntur et bonis ut probentur, et malis ut eruantur, *ibid.* Bona hominis mali ipse bona sunt, nec dantur hominibus nisi ab illo qui habet omnium coelestium et terrestrium potestatem, *ibid.* In is fallax est suavitas et infirmitas uulnosa, et perpetuus timor, et periculosa subtilitas, xli, 145. Iudicium honorum bonis vite sine providentia et fine communitatis, *ibid.* Ecclesie deneganda sunt bona Veteris Testamenti, ut bona Novi optare atque sperare jam disceat, xl, 17, 18. Non deerunt tamen,

nec desunt fideles qui felicitate tempora praeparant, *ibid.* 28, 29. Ipsius corporis si qua bona sicut forma et vires et salus, etc., non sunt nisi ex Deo creatore et perfectore naturae, quanto magis animae bona dare nullus alius potest, *ibid.* 99. Beatitudinem in bonis terrenis non ponunt nisi qui non perierunt ad regenerationem gloriam Dei, *ibid.* 234. Ad aliquem cogendum ad bonum vis peccati adhiberi, *ibid.* 380, 386, 437, 458. Gravius esse spoliari facultatis quam occidi Nectarius arbitrat, xxxix, 282. Deus utilitati eorum consilii quos errantes pro bonis temporalibus non audit, xl, 21. Iura civilia non faciunt ut homines bonis bene utentes sint, sed ut male utentes minus molesti sint, *ibid.* 226, 227. Alienum est quod male possidet, male autem possidet qui male utitur, *ibid.*

BONUM beatificum, xxxv, 270, 275. Opinio Dionysii de summo bono, *ibid.* 424, 425. Bonum hominum quodam, *ibid.* 370. Tam bona quam mala naturalia possunt amitti, quomodo, xxxvii, 486, 487. Nonnulla animi bona sic peccare pro mala voluntatem ut non redire possint pro bono, nisi Deus faciat quod non potest homo, *ibid.* 482, 483, 484, 485, 490. Ab incrementabilibus bono defecere, origo male voluntatis, xxxv, 425. Manichaeum inter et Catholicum quid distat circa boni naturam, xxxv, 276. Boni naturam mutabilem vult Manichaeus, mali vero naturam immutabilem, *ibid.* 264. Quod generatur, bonum est, sed non sine malo, xxxv, 415. Boni et mali usus quatuor differentias, xxxvii, 318. Bona quaedam quorum usus potest esse malus, quaedam quorum non potest, *ibid.* 361. Etiam bonis quibusdam sic utendum, ut non ea tamen diligamus, xxxv, 368. Bona quidem multa sunt in se, quae tamen habent mali significationem in Scripturis, *ibid.* 398. Bonum Scythicum, *ibid.* 425. Boni et mali iugum nulla esset, si nemo peccasset, *ibid.* 271.

Bona aliqua fieri possunt non bene facientibus a quibus sunt, xxxv, 259. Bonum quando timore penae, non amore justitiae, fit, nondum bene fit bonum; nec fit in corde quod fieri videtur in corde, xxxv, 461. Aut nolle quod bo-

num est, aut illud non posse perficere ex vitio originali venit, xxxvii, 441. Boni necessitatem esse dixit Iovinianus, *ibid.* 281. Bonum qualiter voluntarium, xxxiv, 38. Tam bonum quam malum facit homo ex propria voluntate, sed diversimode, xxxvii, 387. Bona hominum facit Deus in ipsis, xxxvi, 302. Multa facit Deus in homine bona quae non facit homo, nulla vero facit homo, quae non facit Deus ut faciat homo, xxxiv, 461. Nihil boni potest homo velle, nisi per fidem gratiam gratuitam acceperit, *ibid.* 410, 411. Nihil boni sine gratia, *ibid.* 425. Boni etiam imperfecti cupiditas, donum gratiae est; alioquin gratia secundum meritum daretur, *ibid.* 457, 458, 461. Bonum tunc concupiscit incipit quando dulcescere coepit, *ibid.* 461. Boni cupiditas, charitas quae tota ex Deo est, *ibid.* Bonorum radix charitas, xxxvi, 125, 126, 132. Sine charitate nullum opus recte bonum vocatur, *ibid.* 432. Bona voluntas Dei praecedit bonam voluntatem nostram, vii, 150, 254. Ubi non est dilectio, nullum opus imputatur, xxxv, 132. Nihil homini jubetur, quod a Deo non datur, *ibid.* 463. Bonum ut incipere, nec perficere sine Deo possimus, *ibid.* 423, 462. Bonum perficere quid sit, *ibid.* 423; xxxv, 235, 345. Bonum quidem non facere non debet, sed perficere, xxxv, 24. Bonum quando perficitur, *ibid.* 24, 219. Quiddam Deus est immutabile bonum est, incorruptibile bonum est, xxii, 142. Bona vite aeternae caput nostrum excedunt, *ibid.* 211. Alii quando bona a bonis postulata in futuro implenda servantur, xxvii, 410. Bonum incipit fortiter insistendum, *ibid.* 251.

Bonum verum quid sit, xxvii, 324. Hoc est bonum quod non potes invitus amittere, xxvii, 325. Bonum quo vere bonus es, nec invitus accipis, nec invitus amittis, *ibid.* Tanta vis est boni ut bonum querant et mali, xvii, 413.

Bonum omne aut Deus aut ex Deo est, xxxvii, 343, 350; vi, 344. Bona et mala bonis et malis communia, xxvii, 496. Bona alia honorum propria cum communia malis, xxi, 409, 182. Cur et malis dantur a Deo bona temporalia, xxi, 409. Ideo et malis dantur, a bo-

nis contemnuntur et meliora querantur, xxi, 410. Ne putes magnum bonum esse quod habet et malis, xvii, 324. Bona quae reservantur prius propria, xvii, 370; xxi, 324. Deus ipse bonorum premium erit, xxi, 182.

Bonum duplex, quod facias bonum et unde facias bonum, xviii, 82, 928. Bona dienda non sunt quae non faciunt bonos, xxi, 251. Divitiarum quod bonum, xxi, 111. Bonum aliud homine superius alia diversi generis inferiora, xvii, 346. Nisi relecto superiore bono curvare te ad inferius bonum, xvii, 346. Iso bene utens bene inferioribus, et et recte fructus bono superiore, xvii, 347. Quid querat cui adest Deus? aut quid sufficiat ei, cui non sufficit Deus? xvii, 157.

Boni genus triplex, ii, 374. Bonum simplex incommutabile, ii, 48. Bonum immutabile solus Deus, *ibid.* 61. Bonum summum quid, ii, 374. Est id quod homo bene fieri potest, *ibid.* 265; iv, 9. Unde sit in homine, ii, 374. Bonum hominis quodam sit, *ibid.* 457. Philosophorum dissensiones de summo bono, *ibid.* 265, 374. In Deo solo summum bonum posuerunt Platonici, *ibid.* 375. In voluntate corporis Aristipus, in virtute animi Antisthenes posuit, ii, 498. Bonum nullum secundum Stoicos praeter virtutem, ii, 418. De boni fine inter philosophos magna contentio est, *ibid.* 457. Opposita philosophorum sententia circa finem boni, ii, 499. Boni finis est secundum virtutem vivere, ii, 375.

Bona sunt omnia quae sunt, sed inaequalia, ii, 37. Bona omnia creata, immutabilia, *ibid.* 61. Bona possunt esse sine malis, mala vero non sine bonis, *ibid.* 184. Bona hujus vite, quae non sunt, iv, 38. Bona non magnitudinem, quae adipsicatur et mali, *ibid.* 69. Bona et mala hujus vitae, non vero alterius, justis et iustus communia, quare, ii, 14, 16, 61, 270; iv, 71.

Bonorum summa Deus nobis est. Deus est nobis summum bonum, xxxvii, 500. Summi boni duae conditiones, ut nihil eo melius sit, et ut tale sit quod non amittat iustus, *ibid.* 494. Habet illa bona delectationes, sed non sicut Deus, qui est dilectio rectior corde, xxv, 36. Annitendo bona temporalia agnoscimus

utrum ea diligamus, necne, *iv*, 393. Quomodo his bonis utendum, *xxvii*, 299. Malum est male uti bonis, et bonum est bene uti malis, *xli*, 536. Bona nostra, instituta et dona Dei sunt: mala vero nostra, delicta nostra et iudicia Dei, *xxv*, 390. Falsis bonis illud est: et ipso inferiora miranda et appetenda arbitrari, *xxvii*, 518.

Bonum triplex est magna, medium et minimum, *xxv*, 347. Magna bona sunt quibus recte vivitur, virtutes; media, sine quibus recte vivi non potest, potentie animi; minima, sine quibus recte vivi potest, species corporum, *ibid*. Minima etiam bona a Deo sunt, *xli*, 451.

Bona omnia sive magna sive parva, nominis a Deo, *xxviii*, 211; *xxix*, 251, 253, 304, 322. etiam minima et terrena, *ibid*. 79, 264, 318. Bonum etiam minimum nisi a summo bono esse non potest, *ibid*. 335. A summo bono formam speciemque accipiunt omnes locales temporalesque nature, *xxviii*, 231. Bona omnia Deus creavit, *xxix*, 432. sed non sibi paria, *ibid*. 244. Ut aliquis sit bonum, non requiritur ut aequale sit Deo, *ibid*. 333. Bona creata non debentur esse inter se equalia, *ibid*. 336. Alia alius inferiora ex nihilo per Omnipotentem creantur, *xxviii*, 208; *xxix*, 304. Bona parva in comparatione majorum, contrariis nominibus appellantur, *ibid*.

256. Bona mutabilia unde sint bona, unde mutabilia, *ibid*. 337. Bona mutabilia nulla essent, nisi esset incommutabile bonum, *xxx*, 395. Bona temporalia, sunt munera Dei, *xxviii*, 160, 163. Bona temporalia et a Deo petenda, et propter Deum contentenda, *xxix*, 85. Bona temporalia Iudeis quid figurabant, *xxviii*, 163. Bonorum suorum distributorum et relectores quomodo in Catholica communione, *ibid*. 263.

Bona sunt, sed non summe ut equaliter quae creata, sicut vero universa sunt bona valde, *xxvi*, 401. Quia non summe bona, ideo corruptibilia et malo obnoxia, *ibid*. 102. Bona alia alius meliora, *ibid*. 296. Alia propter se expetenda, alia propter alium, *ibid*. 338. His qui non ad hoc utitur propter quod instituta sunt, peccat, alias venialiter, alias damnabiliter, *ibid*. Cui non sunt

necessaria, si non ad utilit, melius facit, *ibid*. Bonorum terrenorum facilior abstinentia quam usus temperatus, *ibid*. 273. Nec quisquam eis bene utitur nisi qui et non uli potest, *ibid*. Bona terrena contentenda, mala autem non timenda exemplo docuit Christus, *xxx*, 533. Injutorum et injustorum discrimen in huius vitae bonis et malis, *xxvi*, 186. *Vide* MALA.

Bonum summe est illud cuius participatio sunt bona caetera, *xxxvii*, 41.

Bonum mali carnis, integrum bonum est, *xxvi*, 102. Bonum quod non amatur, nemo potest perfecte habere vel nosse, *xxxviii*, 22.

Bonum facere nemo potest, nisi cognoverit unum Deum, *vii*, 238. Bonum facere nemo potest, nisi per Christum, *ibid*. Deus per te et in te bonum operatur, *xi*, 92. Saviatatem dat Deus, ut bonum vere bene, hoc est non mali carnalis formidine, sed boni spiritualis delectatione faciamus, *ibid*. 491. Quando delectat bonum, magnum est Dei donum, *ibid*. 459. *Vide* ORES BOXUM.

Bonum operandum ut in laudem illius, a quo habes ut bonum agas. Abs te habes male agere, a Deo habes bene agere, *xvi*, 348, 347.

Bonum corporis animus, *vii*, 436. Bonum animi id quod melius animo, nempe Deus, *ibid*. 407.

Bona quae a Deo accipiuntur, ad hoc emendanda sunt, ut alius prosint, *viii*, 356.

Bonum duplex, bonum alio bono bonum, et bonum se ipso bonum, *xxi*, 229. Bonum proprie illud est, a quo sunt omnia bona, *ibid*. Omnino nullum invenio bonum quod non a Deo sit bonum, *ibid*. Bonum solum laudatur, *ibid*. 280. Bonum hic datur facere, non pericere, *xxvi*, 298.

Bonum quoddam suum habent omnes creaturae, *ix*, 70. Totum hominis et verum bonum est lumen, quod non oculis, sed mente conspiciunt, *vii*, 137. Summum bonum, hoc est, anima, est tuum bonum; sunt et inferiora bona, quae aliis et aliis bona sunt, *xv*, 71. Colores Christi quid gaudeat, qui solens se peccati? Ergo quem tuum ad bonum bonorum omnium, *ibid*. Bonum omnis boni bonum, unde omne

bonum, bonum cui non additur quid fit ipsum bonum, bonum simplex, hoc a nobis desiderandum est, *vii*, 343. Ubicumque peccas, quasi bonum quaeris, *xi*, 70. Hoc ipsum quod forte peccas, eligendi boni aviditate falleris, quod bonum consilium Dei non audis, quid contentemendum et quid eligendum sit, *ibid*. Bona interiora sola diligenda sunt, Caeteris autem ad necessitatem utendum, non ad gaudium perfruendum, *vii*, 137. Non facile inveniuntur qui diligant bona interiora, *ibid*. Bona transiens et mortura non quaerunt, qui Deum quaerunt, *ibid*. 206. Bona sunt ista quae quaeris, sed mala tibi erunt deserto illo a quo bona facta sunt, *xi*, 70. *Vide* TEMPORALIA.

Bona Dei duplicis generis, *viii*, 42.

Est bonum quod Deus non dat malis, est malum quod non dat bonis, et sunt quaedam media et bona et mala quae dat et bonis et malis, *ibid*. 539. Bona alia sunt, quae dat Deus et inimicis suis, alia quae non servat nisi amicis suis, *ix*, 163, 244, 245, 441; *x*, 100, 194. Temporalia bona Deus cur dat et auferit bonis, dat et auferit pariter malis, *ix*, 245. Bona spiritualia non auferunt Deus, nisi tu dimiseris: carnalia vero et temporalia ipse auferit, et quisquis alius auferit, ipso donante potestatem auferit, *vii*, 240. Jacturam honorum temporalium non est cur timeant boni, *ix*, 246. In horum amissione, mali majore damno feriuntur, *ibid*. Bonis temporalibus bonus non extollitur, *ix*, 14. Quo modo illi utendum, *iv*, 44. Bonis temporalibus bene utendum, ad obtinenda aeterna, *ibid*. 38, 39. Bona extrinseca non esse propter se appetenda novorum philosophi, *xi*, 374. Bonum quiescibile nature quod perverse amat, etiam si adipiscatur, ipse fit in bono malus, et miser meliore privatur, *ix*, 73. Bona corporis etiamsi minuuntur, bonam justaque vitam non minuunt, *ii*, 33. Bona sive corporis sive animi sine virtute, non bona eius sunt, cuius sunt, *iv*, 12. Bona etiam terrena a solo Deo vero, *ii*, 212, 213. Omnibus ag peccantibus Deus non dat, ut gratis eum colant, *ibid*. 15. Bona terrena ad sinistram pertinent, *ibid*. 405. Ex bonis huius mundi concipienda sunt ea quae daturus est Deus in caelo, *iv*, 205.

Bonum nisi remississet in natura nullus boni amisi dolor esset in peena, *v*, 428. Per praedictum bonum bonum scitur et per experientiam mali, bonum, *ibid*. 430. Soli Christus placuit bonum sine experimento mali, *ibid*. 428. Bona huius saeculi dantur et hominibus malis ne magis pendatur a bonis, *xv*, 365. Bona absunt et mala prosunt sicut fuerint quibus dantur, *xvi*, 125. Bonum quod appetendum reguum Dei est et iustitia ejus, *xvii*, 247.

Bonis temporalibus non gaudendum, quare, *vii*, 42. Stultum est fidere in vanitate et laborare ad acquirenda peritura sine ullo timore amittendi, *ibid*. 104. Temporalia bona nec dari possunt, nec sperari debent nisi ab uno Deo, *vii*, 134. *Vide* TEMPORALIA.

Bona temporalia et aeterna, *xviii*,

374. Aeterna quomodo petenda, quomodo temporalia, *xxi*, 344. Presentia sunt contentenda, *xxi*, 73. Homo bona omnia vult habere praeter vitam et praeter se ipsum, *xvii*, 342, 415; *xviii*, 324, 400, 392; *xxi*, 20, 218. Bona habere vis et bonus esse non vis: contraria est vita tua totis tuis, *xviii*, 419. Quid te offensus, quid de te male tu ipse meruisti? Inter bona tua non vis esse malum nisi te solum, *xx*, 197; *xxi*, 20. Si bona quaeris, prius esto ipse quod quaeris. Si autem malus multa bona invenisti, quid tibi prodest, quia peristi? *xviii*, 324. Malis non te vera bene est nec bonis male, *xviii*, 81. Bonum non facit terrena felicitas, *xvii*, 333. Bonorum inferiorum adeptio gaudium facit, sed iniquitas est deserto meliorum, *xxix*, 239, 265. Bonum animi quaerendum, non cui supervollet iudicium, sed cui haerere auctore, *xxx*, 394. De boni a malo purgatione ac liberatione sententia Manicheorum, *xxvii*, 230.

Bonum summum est incorruptibile, *xxix*, 336. Bonum summum et omnino incommutabile, ipse Deus est, *xxviii*, 29; *xxix*, 214, 251. Bonum summum adipisci nemo potest, nisi perfecte dilexerit, *xxviii*, 40. Bonum summum diligere non potest, quantum mala corporis et fortuita formidantur, *ibid*. Quibus oculis summum bonum cernitur, *xxviii*, 291.

Bona caelestis Jerusalem, quae, *ix*,

204; *xii*, 127. **Bona Domini dulcia**, immortalia, sempiterna et incommutabilia sunt, *vii*, 355. Bona futuri seculi non sapient impio, *ibid.* 425. Bonum cui suspiramus, pax erit; qualis pax, *xii*, 139, 140.
Bona mutabilia non per se bona, *vii*, 343. **Isla bona sunt et non sunt**; non stant, sed labuntur et flunt, *xii*, 437. Ideo nemini conferant veram felicitatem quia non extinguunt insatiabilem cupiditatem, *xi*, 221. Terrenum bonum vilesit adeptum quamvis accenderit desiderium, *ibid.* 72. Bona terrena desiderantur, sed ex confusione habentur, *viii*, 383. Deus jubet nos tolerare non amare presentia, *vii*, 425. Bona temporalia noluit habere Christus, ut ostenderet contemnenda, *ibid.* 423, 424. Impis abundant bona que piis aliquando desunt, *viii*, 50; *xvii*, 124, 125. Bona temporalia ad aeternum bonum referenda, *xi*, 209. Bona temporalia nominis a Deo expectanda, *viii*, 44; *ix*, 244; *xii*, 136.
Boni quidquid habes in justificationibus Dei est, *vii*, 327. Nemo habet aliquid boni, nisi ab illo acciperit qui solus bonus est, *xii*, 109. Totum bonum quod habentur ab artifice nostro habentur; quod in nobis non fecimus, inde damnamur; quod in nobis ille fecit inde coronamur, *x*, 517.
Botrus. Solus Deus summe bonus et quod de illo est, *xxviii*, 225.
Bonus solus Deus a quo cetera bona, *xvii*, 307; *xxii*, 45; *xxvii*, 475. Homo ex se malus, Dei autem dono bonus, *xi*, 128. De malo bonum qui semper est bonus, *xviii*, 228. Nemo de suo bonus sed de illius qui nunquam est malus, *xvii*, 310. Quantunqueque fueris bonus, non eris sine aliquo malo, *xvii*, 307. Bonum quibuscumque in Ecclesia, oleum sanctitatis est in torculari, vas in honorem in domo magne, aurum in fornace, granum in horreo, *xvii*, 311.
Bonus quomodo solus Deus, *xxvii*, 29. Nemo sterilitur bonus, *xxv*, 260. Bonus et malus æqualem apud Deum honorem habentur, *xxviii* Blasphemia; *xxvii*, 281. Deus bonus non tantum prescit, sed ipse facit, *xxvii*, 39.
Bonus unus Deus secundum rectam

verumque bonum, *xxvii*, 169. Boni tantum sunt homines secundum quemdam modum, *ibid.* Car boni cum malis puniuntur et quantum inde proficiunt, *ibid.* Boni faciunt cum Deo quod bonum est, de malis facit Deus quod iustum est, *xxvii*, 185. Boni mali nihil nocent, *xxvii*, 187. Bonorum amanda nocentia, sed spes in ipsis non ponenda, *xxv*, 344, 347. Bonus facile inventurus est qui talis est, *ibid.* **Vide Mali.**
Boni sumus, in quantum sumus, *ix*, 445. Dei figmentum sumus non tantum et homines sumus, sed etiam ut boni sumus, *v*, 408. Boni vasa misericordie, *vii*, 225.
Boni ab Ecclesia per seditiosos nonnunquam expelluntur, *ix*, 327. Illorum tunc virtus et patientia, *ibid.*
Boni et mali in Ecclesia permixti, *xviii*, 327, 407; *xx*, 287, 292; *xxi*, 407. Boni imitandi, mali vero donec ultimo iudicio discretio fiat tolerandi, *xvii*, 199; *xviii*, 329. Boni et spiritalia ex carnalium conversatione tolerando proficiunt, *xvii*, 193. Bonis mali necessarij, *xx*, 341. Bono malus nihil vere nocet, sed prodest, *xvii*, 441. Malus bonus in dubijs modis non miscetur, *xviii*, 458. Nec bonus quisquam est alterius bono, nec malus alterius malo, *xvii*, 460. Boni montes, *xviii*, 47. Quid sibi bonus, proximus bonus, *xvii*, 461. Quare diabolus de bonis spargat mala, *xviii*, 490.
Bonus non est quiipiam timore pœne sed amore iustitie, *xi*, 218. His qui nihil malum esse quam viros bonos, reliquam facilem esse doctrinam dixit Socrates, *xli*, 309. Deus singulariter bonus est, et homo a Deo bonus est, de suo vero malus, *xi*, 213, 214. Ille bonus dicitur cuius prævalent bona, *ibid.* 214, 215. Mali veluti iheremi non honorantur boni, quam boni deserendi ut separantur mali, *xxxix*, 330, 331, 334. Boni pastores sunt et mali sicut in gregibus sunt boni et mali, *xli*, 169. Separatio bonorum a malis usque ad adventum Christi dicitur, *ibid.* In Ecclesia Catholica sunt boni et mali, *ibid.* 471.
Bonus se ipse bono, non alimide participato bono solus Deus, *xii*, 228. Solus ipse simpliciter et sine addito bonus, *ibid.*

229. Quantum Deo proprium sit, quod bonus est, *xx*, 369. Creature omnes testimonium dicunt bonitatis et magnitudinis Dei, *ibid.* 515.
Bonus est, qui quando potest mala facere, non facit, *x*, 367. Non te laudes et est, *xxvii*, 185. Boni malum de bono quando bonus es: nam laudando te bonum, si malus; hominem enim te fecerat humilitas, moluit te facit superbia, *vii*, 327.
Bonus vir non merito dicitur qui scit quod bonum est, sed qui diligit, *iii*, 47. Bonus nemo qui non fuerit malus, *ibid.* 218. Boni mixti cum malis in hoc seculo, *ii*, 57. Sæpe mala patiuntur in hac vita tanquam mali sint, *ix*, 71. Boni iure cum malis temporaliter flagellantur aliquid, *ii*, 17, 18. Bonorum miseria, et malorum felicitas temporalis, pluribus scandalo est, *ix*, 445. A mortalitate et malitia quisque incipit, ut fiat bonus postea, *ix*, 128. Bonus non putet se solum bonum esse, neque malis neminem bonum esse, *vii*, 324.
Bonis mali mixti sunt, non solum in seculo, sed et in ipsa iustitia Ecclesia, *vii*, 325; *x*, 509; *xii*, 148. Item de bonorum et malorum permutatione, *viii*, 358, 360; *ix*, 194; *xi*, 556, 558. Bonus in commixtione malorum non timeat, *vii*, 324. Boni hic latent, quia bonum eorum intus est et absconditum in corde, *vii*, 497. Boni a malis separantur non loco sed animo, *vii*, 461. Note quibus ab aliis similes sunt, mali fræno, *xi*, 460. Boni nomen hominis designat, *viii*, 47. De malis hominibus quanta bonus præstat Deus, *x*, 407. De malitia mali flagellatur bonus, et de servo emendatur filius, *ibid.* 408. Bonus aliquando cruciatur inter malos esse bonus, *ibid.* 396. Iustus quanto bonus est, tanto magis oneri est peccatori, *vii*, 71.
Boni cum adhuc infirmi sunt, opus habent in quibusdam malorum commixtione, *xiv*, 374.
Boni per se et boni per participationem differantia, *xxvii*, 549. Omnia bona sunt, *xxv*, 158, 161. licet comparatione Dei non sint bona, *ibid.* 290. Deus bonus omnia bona fecit, *ibid.* 159, 290.
Boni malorum contagione non plu-

luntur, *xxxi*, 186; *xxviii*, 57, 58. etiam ex ipso Donatistarum iudicio, *ibid.* 57. Bonorum contagione non polli docet ipsam Christi exemplum, *xxxi*, 186. Exemplum regis Josephat a Donatistis altitum nihil faret illis, *ibid.* Boni in malorum temporalium commixtione genuit ob iniquitates, *ibid.* 236, 237.
Bonus ad tempus laborat, et malus ad tempus floret, *x*, 369. Bonus laborare hic, et malus florere cum videmus, temperaverit, et mali prospere agunt, *viii*, 242. Qui patienter fert malorum felicitates et bonorum labores, iam talis beatus est, *x*, 369.
Bonus flagellum Dei erudit ad patientiam, *ii*, 14. Bonus misericordia Dei amplectitur fovendus, *ibid.* Boni verissima atque certissima felicitate præpollent, *ibid.* 97. Bonus, etiam si servat, liber est, *ibid.* 169. Boni an inter se pugnent et quomodo, *iii*, 224. Boni quomodo utantur mundo, *ibid.* 228. Boni vocantur speciosi corpore, *xvii*, 271.
Bonus opus. Castigari qui se in bono faciendone mittit de comparatione peioris, *xvii*, 259. **Vide Oves mortuus.** Bona opera cum vite necessaria sunt, *xxiii*, 43. Cum Christo bonis operibus nosci debemus, *ibid.* 106.
Bona voluntas a Deo datur et a Deo creditur, *ibid.* 290.
Boni dies quantum falso putantur, *xvii*, 310. **Vide Dies.**
BORONITÆ, seu Gnostici heretici, *xxviii*, 219.
Bos Egyptiorum deus Apis, *iii*, 436. Bos, id est, Judas, cognovit possessorem suum, et istum, id est, Gentiles, præsepe domini sui, *xii*, 118. Boves intelliguntur qui sint, *vii*, 191. Boves intelliguntur qui nobis Scripturas sanctas dispensaverunt, *xv*, 59, 60. Boven et asinum ad operandum iungere quid sit in Novo Testamento, *xxviii*, 233. Boves locutus quidam historici referunt, *ii*, 162.
BOTRUS, episcopus in Numidia, accusator Cæcilianus, *xxxi*, 109.
BOTRUS et uva in spinis, *xviii*, 23, 333; *xix*, 179. Botrus utre Christus, *vii*, 185.

